

NADERE REGELS MAATSCHAPPELIJKE ONDERSTEUNING HELMOND 2012

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Helmond;

gelet op de Wet maatschappelijke ondersteuning en artikel 1.2 lid 2 van de Verordening voorzieningen maatschappelijke ondersteuning Helmond 2010

besluit:

1. In te trekken het besluit nadere regels maatschappelijke ondersteuning 2011.
2. vast te stellen de Nadere regels maatschappelijke ondersteuning Helmond 2012.

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1 Begripsbepalingen

1. In dit besluit wordt verstaan onder:
 - a. Wet: Wet maatschappelijke ondersteuning;
 - b. Voorziening: hulp bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen, een woonvoorziening, een rolstoelvoorziening of een vervoersvoorziening. Bij het bepalen van een voorziening wordt rekening gehouden met de persoonskenmerken en de behoefte van de persoon als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder g. onderdeel 4, 5 en 6 van de wet, alsmede met de capaciteit van deze persoon om uit een oogpunt van kosten zelf in maatregelen te voorzien en die op basis van een individuele aanvraag toegekend wordt door de gemeente;
 - c. Besluit maatschappelijke ondersteuning: de Algemene Maatregel van Bestuur waarin nadere regels gesteld zijn ter uitvoering van de Wet maatschappelijke ondersteuning;
 - d. Bruto-inkomen in het kader van de vaststelling van de eigen bijdrage en het eigen aandeel in de kosten van een voorziening: het inkomen zoals bedoeld in artikel 4.2 eerste lid van het Besluit;
 - e. Netto-inkomen in het kader van de vaststelling van de toegang tot Wmo-voorzieningen: het inkomen zoals bedoeld in artikel 2 van deze Nadere regels;
 - f. Norminkomen: de normen, genoemd in paragraaf 3.2 van de Wet werk en bijstand, omgerekend tot een bedrag per kalenderjaar, waarbij deze normen voor een belanghebbende van 21 jaar of ouder maar jonger dan 65 jaar die een alleenstaande of een alleenstaande ouder is, en die niet in een inrichting verblijft, eerst zijn verhoogd met de toeslag, genoemd in artikel 25 tweede lid van de Wet werk en bijstand, en de normen van een alleenstaande of gehuwde, die in een inrichting verblijft, eerst zijn verhoogd met de bedragen, genoemd in artikel 23 tweede lid van de Wet werk en bijstand;

Inkomensgrens: de grens die gevormd wordt door 1,5 maal het van toepassing zijnde norminkomen inclusief vakantietoeslag;

- g. Financiële tegemoetkoming: een tegemoetkoming in de kosten van een voorziening welke kan worden afgestemd op het inkomen van de aanvrager;
 - h. Persoonsgebonden budget: een budget in de vorm van een geldbedrag dan wel een tegoedbon waarmee de aanvrager een of meer aan hem te verlenen voorzieningen kan verwerven en waarop de in deze verordening en het Besluit maatschappelijke ondersteuning te stellen regels van toepassing zijn;
 - i. Forfaitaire vrijlating: de forfaitaire vrijlating als bedoeld in artikel 2 zesde lid van deze Nadere regels;
 - j. Eigen bijdrage in de kosten: een eigen bijdrage die betaald moet worden bij respectievelijk de verstrekking van een voorziening in natura of een persoonsgebonden budget waarop de regels van het Besluit van toepassing zijn. De wijze van berekenen van de eigen bijdrage wordt vastgesteld door de raad.
 - k. Peiljaar: het tweede kalenderjaar voorafgaand aan het jaar waarin aan een persoon maatschappelijke ondersteuning wordt verleend;
 - l. Maximale periodebijdrage: het maximumbedrag aan eigen bijdrage in de kosten dat een aanvrager per periode van vier weken betaalt gebaseerd op het verzamelinkomen van de aanvrager en dat van zijn eventuele partner in het peiljaar;
 - m. Stijging van de woonlasten van huurders: de stijging van de huur die optreedt ten gevolge van het doorberekenen in de huur van het niet voor subsidie in aanmerking komende deel van de aanpassingskosten;
 - n. Stijging van de woonlasten van eigenaar-bewoners: de extra lasten die per jaar ontstaan als gevolg van de meest voordelige financiering van het niet door subsidie gedekte deel van de aanpassingskosten;
 - o. Forfaitaire vergoeding: een bijdrage ineens of periodiek die los van het inkomen en los van de werkelijke kosten van een voorziening wordt verstrekt, al dan niet met inachtneming van de inkomensgrens;
 - p. Gemaximeerde vergoeding: een vergoeding in de kosten van een voorziening die tot een vastgesteld maximum wordt verstrekt, al dan niet met inachtneming van de inkomensgrens;
 - q. Normbedrag: een forfaitaire of een gemaximeerde vergoeding;
 - r. Verordening: de Verordening voorzieningen maatschappelijke ondersteuning Helmond;
 - t. Beleidsregels Wmo: beleidsregels Wet maatschappelijke ondersteuning Helmond;
 - u. Officiële thuiszorgaanbieder: een thuiszorgaanbieder die namens de opdrachtgever met de uitvoering van Persoonlijke Ondersteuning wordt belast, en voldoet aan de gestelde kwaliteitseisen van de Kwaliteitswet zorginstellingen, Wet medezeggenschap cliënten zorginstellingen (WMCZ) en de Wet klachtenrecht cliënten zorgsector (WKCZ).
2. Alle bedragen die in deze Nadere regels genoemd worden zijn netto bedragen, inclusief BTW, tenzij anders is vermeld.

Artikel 2 Vaststellen netto-inkomen ter beoordeling van de toegang tot een voorziening

1. Het netto-inkomen van de aanvrager ter vaststelling van de toegang tot voorzieningen wordt als volgt vastgesteld:
 - a. Loontrekkenden of uitkeringsgerechtigden, inclusief ouderen met alleen een AOW-uitkering: nettoloon op loonstrookje of uitkeringsspecificatie, vermeerderd met vakantietoeslag en de fiscale heffingskortingen voor zover deze niet zijn vrijgelaten.
 - b. Zelfstandigen:
inkomen volgens de belastingopgave van het laatst verstreken kalenderjaar minus verschuldigde inkomstenbelasting (forfaitair percentage conform artikel 6 tweede lid Besluit bijstandsverlening zelfstandigen 2004).
 - c. Ouderen met een pensioen:
netto-inkomsten, vermeerderd met vakantietoeslag en de fiscale heffingskortingen voor zover deze niet zijn vrijgelaten.
2. Bij de vaststelling van het netto-inkomen wordt het inkomen uit vermogen in aanmerking genomen voor zover dit, na aftrek van de eventueel verschuldigde vermogensrendementsheffing, meer bedraagt dan 10 procent van de toepasselijke vermogensgrens als bedoeld in artikel 34 derde lid van de Wet werk en bijstand.
3. Indien de aanvrager deelneemt aan een spaarloonregeling of levensloopregeling wordt bij de vaststelling van het netto-inkomen uitgegaan van het nettoloon dat zou zijn ontvangen indien hij niet aan de spaarloonregeling of levensloopregeling had deelgenomen. Ter bepaling hiervan dient de aanvrager een aparte loonspecificatie van zijn werkgever te overleggen indien het college daarom verzoekt.
4. Op het inkomen van een bewoner van een AWBZ-instelling wordt de eigen betaling welke de bewoner verschuldigd is ingevolge de artikelen 4 en 14 van het Bijdragebesluit zorg in mindering gebracht.
5. De periode waarover het netto-inkomen wordt vastgesteld is het kalenderjaar waarin de aanvraag voor de Wmo-voorziening is gedaan.
6. Inkomsten tot een bedrag van € 114,- netto per maand worden niet tot het inkomen als bedoeld in artikel 1 onder d van deze nadere regels gerekend. De aanvrager heeft dus recht op een forfaitaire vrijlating.

Artikel 3 Overige kosten voortvloeiend uit de handicap

Bij de vaststelling van het netto-inkomen bij de beoordeling van de toegang tot een Wmo-voorziening wordt rekening gehouden met overige kosten voortvloeiend uit de handicap voor zover deze aantoonbaar hoger zijn dan € 1.368,- per kalenderjaar. Het betreft kosten die:

- a. niet vanuit andere regelingen geheel of gedeeltelijk worden vergoed;
- b. niet algemeen gebruikelijk zijn;
- c. gemaakt zijn in het kalenderjaar waarin de aanvraag voor de voorziening is gedaan.

Hoofdstuk 2 Respijtzorg

Artikel 4 Vervangende zorg / respijtzorg

De mantelzorger die zijn taken tijdelijk niet kan waarnemen, kan worden vrijgesteld van zijn taak. De verzorgde komt dan in aanmerking voor een voorziening Persoonlijke ondersteuning in natura. De omvang wordt vastgesteld aan de hand van de geïndiceerde zorgbehoefte maar bedraagt maximaal vier perioden van vier weken op jaarbasis. De door de gemeente gecontracteerde zorgaanbieders dragen zorg voor deze zogenoemde respijtzorg. De verzorgde betaalt voor deze Persoonlijke ondersteuning geen eigen bijdrage als bedoeld in artikel 10 van deze Nadere regels.

Hoofdstuk 3 Bijzondere regels over het persoonsgebonden budget

Artikel 5 Regels rond verstrekking en verantwoording

1. Verstrekking van een toegekende individuele voorziening in de vorm van een persoonsgebonden budget vindt plaats op verzoek van de aanvrager.
2.
 - a. Aan de verstrekking van het persoonsgebonden budget worden nadere voorwaarden verbonden worden.
 - b. Het persoonsgebonden budget wordt vastgesteld als tegenwaarde van de goedkoopst compenserende voorziening.
3. Verstrekking als persoonsgebonden budget vindt niet plaats indien:
 - a. op grond van aanwijzingen die tijdens het onderzoek duidelijk zijn geworden het ernstige vermoeden bestaat dat de aanvrager problemen zal hebben bij het omgaan met een persoonsgebonden budget;
 - b. bij verstrekking van een persoonsgebonden budget sprake is van aanzienlijke kapitaalvernietiging en waarbij efficiencyvoordelen voor het college komen te vervallen. Dit geldt onder andere in situaties bij een kortdurende verstrekking.
4. De voorwaarden verbonden aan het persoonsgebonden budget en de regels omtrent verantwoording worden vastgelegd in een overeenkomst tussen de budgethouder en de gemeente.
5. Ter verantwoording voor uitbetaling van het bedrag persoonsgebonden budget voor Persoonlijke ondersteuning is een door de budgethouder bijgehouden deugdelijke administratie vereist.
6. De verantwoording van het persoonsgebonden budget voor Persoonlijke ondersteuning door de budgethouder aan het college vindt steekproefsgewijs plaats na afloop van de verstrekking dan wel na afloop van enig kalenderjaar. De omvang van de steekproef wordt jaarlijks vastgesteld in overleg met de intern controleur van de afdeling SE/O&C.
7. Bij de verantwoording van het persoonsgebonden budget is een bedrag van € 500,- vrijgesteld, indien een volledig jaar Persoonlijke ondersteuning wordt ingekocht.
8. De verantwoording als bedoeld in het zesde lid vindt plaats middels controle van de bescheiden waaruit een deugdelijk administratie van de budgethouder blijkt. Eventueel gebeurt dit middels een huisbezoek.
9. De belanghebbende is verplicht de daarvoor noodzakelijke stukken op verzoek van het college onmiddellijk te verstrekken.

10. Na ontvangst van de in het achtste lid bedoelde bescheiden wordt door het college beoordeeld of er aanleiding bestaat het recht op het persoonsgebonden budget geheel of gedeeltelijk in te trekken.

Artikel 6 Vaststelling recht en hoogte van persoonsgebonden budget voor voorzieningen in natura

1. a. De hoogte van een persoonsgebonden budget voor een voorziening in natura wordt vastgesteld op de hoogte van de kosten die het college voor deze voorzieningen verschuldigd is volgens de hulpmiddelencontracten met uitzondering van een sportrolstoel en een sportvoorziening.
b. Verzekering en onderhoud (instandhoudingskosten) maken deel uit van het persoonsgebonden budget en worden vastgesteld op de hoogte van de kosten die het college volgens de betreffende hulpmiddelencontracten verschuldigd is.
c. Het persoonsgebonden budget wordt vastgesteld als tegenwaarde van de goedkoopst compenserende voorziening. De eventuele instandhoudingskosten worden vastgesteld per jaar. Gedurende de vooraf vastgestelde levensduur van de voorziening worden deze instandhoudingskosten voor het eerste jaar samen met het persoonsgebonden budget uitbetaald en daarna jaarlijks op vooruitbetaling.
2. Enkel bij wijziging van de indicatie of na afloop van de afschrijvingstermijn kan een met een persoonsgebonden budget aangeschafte voorziening omgezet worden in een verstrekking in natura.
3. Een voorziening aangeschaft met een persoonsgebonden budget kan, zodra deze voorziening niet meer gebruikt wordt, zonder vergoeding van eventueel door de klant ingebrachte eigen middelen, door het college worden teruggevorderd en voor herverstrekking beschikbaar worden gesteld.
4. a. Een persoonsgebonden budget voor Persoonlijke ondersteuning kan bij een verblijf buiten de gemeente doorlopen voor een periode van maximaal 4 weken.
b. Aan een persoon die woonachtig was in de gemeente, nog een briefadres heeft in de gemeente en opgenomen is in een Hospice buiten de gemeente, kan een persoonsgebonden budget Persoonlijke ondersteuning 1 toegekend worden.

Artikel 7 Vaststelling bedrag persoonsgebonden budget voor Persoonlijke ondersteuning

1. De tarieven voor Persoonlijke ondersteuning 1 in de vorm van een persoonsgebonden budget zijn als volgt vastgesteld:
 - a. Voor budgethouders die de zorg inkopen bij of vergelijkbaar met een officiële thuiszorgaanbieder bedraagt het tarief € 21,80 per klokuur. De budgethouders dienen hiervoor een zorgovereenkomst tussen de budgethouder en de officiële thuiszorgaanbieder te overleggen.
 - b. Alle overige budgethouders ontvangen een tarief van € 12,68 per klokuur. Hieronder vallen in ieder geval budgethouders die de Persoonlijke ondersteuning regelen via een particuliere hulp, een bekende, een uitwonend familielid of iemand uit de buurt.
2. Voor Persoonlijke ondersteuning 2 wordt geen persoonsgebonden budget verstrekt.

Artikel 8 Uitbetaling bedrag persoonsgebonden budget voor Persoonlijke ondersteuning

1. Uitbetaling van het bedrag van een persoonsgebonden budget voor Persoonlijke ondersteuning vindt in

alle gevallen plaats per periode van 4 weken.

2. Het college regelt de mogelijkheid van ondersteuning van de budgethouder bij gebruik van een persoonsgebonden budget.

Hoofdstuk 4 Eigen bijdragen

Artikel 9 Omvang van eigen bijdragen

1. a. Er wordt een eigen bijdrage opgelegd bij een voorziening voor Persoonlijke ondersteuning 1 en 2, woonvoorzieningen en vervoersvoorzieningen in natura. Bij Persoonlijke ondersteuning 1 en 2 wordt de eigen bijdrage vastgesteld op basis van de feitelijke kostprijs per uur. De eigen bijdrage voor woonvoorzieningen en vervoersvoorzieningen wordt vastgesteld op basis van kostprijs en gebruiksduur en volgens bijlage 1 die onderdeel uitmaakt van deze nadere regels.
2. a. Vaststelling en inning van de eigen bijdrage vindt plaats door het Centraal Administratie Kantoor Bijzondere Ziektekosten conform de door het college afgegeven parameters die zijn opgenomen in het tweede lid.
b. De hoogte van de eigen bijdrage in 2011 wordt vastgesteld op basis van het verzamelinkomen, als bedoeld in artikel 2.18 Wet inkomstenbelasting 2001, van de aanvrager en dat van zijn eventuele partner in 2010. De gegevens over het verzamelinkomen worden overgenomen van de definitieve aanslag inkomstenbelasting van de Belastingdienst. Wanneer de definitieve belastingaanslag over 2010 nog niet is vastgesteld, wordt voor de berekening van de eigen bijdrage en van het eigen aandeel het belastbaar loon, als bedoeld in artikel 9 Wet op de loonbelasting 1964, van de aanvrager en dat van zijn eventuele partner in 2009 gebruikt.
3. Omvang van de eigen bijdrage
 - a. Het bedrag dat ongehuwde personen jonger dan 65 betalen bedraagt € 18,- per vier weken, met dien verstande dat indien het inkomen zoals bedoeld in het eerste lid onder c meer bedraagt dan € 22.905,- het bedrag van € 18,- wordt verhoogd met een dertiende deel van 15% van het verschil tussen het inkomen en € 22.905,- .
 - b. Het bedrag dat ongehuwde personen van 65 jaar of ouder betalen bedraagt € 18,- per vier weken, met dien verstande dat indien het inkomen zoals bedoeld in het eerste lid onder c meer bedraagt dan € 16.007,- het bedrag van € 18,- wordt verhoogd met een dertiende deel van 15% van het verschil tussen het inkomen en € 16.007,- .
 - c. Het bedrag dat gehuwde personen indien een van beiden jonger is dan 65 jaar of beiden jonger zijn dan 65 jaar betalen bedraagt € 25,80 per vier weken, met dien verstande dat indien het gezamenlijke inkomen zoals bedoeld in het eerste lid onder c meer bedraagt dan € 28.306,- het bedrag van € 25,80 wordt verhoogd met een dertiende deel van 15% van het verschil tussen het gezamenlijke inkomen en € 28.306,- .
 - d. Het bedrag dat gehuwde personen die beiden 65 jaar of ouder zijn betalen bedraagt € 25,80 per vier weken, met dien verstande dat indien het gezamenlijke inkomen zoals bedoeld in het eerste lid onder c meer bedraagt dan € 22.319,- het bedrag van € 25,80 wordt verhoogd met een dertiende deel van 15% van het verschil tussen het gezamenlijke inkomen en € 22.319,- .

Hoofdstuk 5 Woonvoorzieningen

Artikel 10 Vaststelling persoonsgebonden budget voor woonvoorzieningen

1. Het persoonsgebonden budget voor woonvoorzieningen wordt vastgesteld als tegenwaarde van het bedrag zoals vermeld in de door het college geaccepteerde offerte of de prijsbepaling van de Limitatieve lijst, als bedoeld in de beleidsregels Wmo.
2. De verstrekking van een persoonsgebonden budget voor woonvoorzieningen dient te voldoen aan in een Programma van Eisen op te nemen voorwaarden.
Verder geldt dat de hoogte van het persoonsgebonden budget gekoppeld is aan de tegenwaarde van de te verstrekken goedkoopst compenserende voorziening.
3. Als de individuele voorziening een bouwkundige of woontechnische ingreep in of aan een woonruimte betreft, dan wordt het persoonsgebonden budget hiervoor verleend aan de eigenaar van de woonruimte.
4. Het in artikel 5.20 van de Verordening genoemde afschrijvingsschema is een afschrijving in 10 jaar.

Artikel 11 De hoogte van de financiële tegemoetkomingen in de kosten van woonvoorzieningen

1. De hoogte van een door het college te verlenen financiële tegemoetkoming in de verhuis- en inrichtingskosten te betalen aan de hoofdbewoner van de woonruimte is een forfaitair bedrag van € 3.777,-.
2. De hoogte van een door het college te verlenen financiële tegemoetkoming voor onderhoud, reparatie en keuring van een traplift is gelijk aan:
 - a. De werkelijke kosten indien de traplift is aangebracht op grond van de Wmo;
 - b. De werkelijke kosten met een maximum van € 273,-- per kalenderjaar, indien de traplift niet is aangebracht in het kader van de Verordening maar er voor het aanbrengen van die traplift wel een medische indicatie bestaat.

Artikel 12 Kosten van tijdelijke huisvesting

1. De hoogte van een door het college te verlenen financiële tegemoetkoming in de kosten van tijdelijke huisvesting als bedoeld in de artikelen 5.4 aanhef en onder sub g en 5.18 van de verordening is gelijk aan de werkelijke kosten met een maximum als genoemd in artikel 13 eerste lid onder a van de Wet op de huurtoeslag.
2. De maximale duur gedurende welke een financiële tegemoetkoming in de kosten van tijdelijke huisvesting als bedoeld in de artikelen 5.4 aanhef en onder sub g en 5.18 van de verordening wordt verstrekt, bedraagt 6 maanden.

Artikel 13 Kosten van huurderving

1. Een financiële tegemoetkoming in verband met de derving van huurinkomsten als bedoeld in de artikelen 5.4 aanhef en onder sub h en 5.19 van de verordening wordt slechts verstrekt indien de betreffende woonruimte is aangepast voor meer dan € 3.000,--.
2. De hoogte van een door het college te verlenen financiële tegemoetkoming in de kosten van

- huurderving als bedoeld in het eerste lid is de helft van de kale huurprijs van de woonruimte, met een maximum van het bedrag als genoemd in artikel 13 eerste lid onder a van de Wet op de huurtoeslag .
3. De financiële tegemoetkoming als bedoeld in het eerste lid wordt verstrekt gedurende de periode van het vrijkomen van de woonruimte tot het moment dat de gemeente middels bemiddeling een andere huurder voor de woonruimte heeft gevonden. Na verloop van 6 maanden zal door de gemeente beoordeeld worden of huurderving voor de betreffende woonruimte nog noodzakelijk is.

Artikel 14 Aantal vierkante meters grond waarvoor een persoonsgebonden budget mogelijk is

1. Het maximale aantal vierkante meters waarvoor ten hoogste een persoonsgebonden budget kan worden verleend als bedoeld in artikel 5.12 van de verordening, aangegeven per vertrek in een zelfstandige woning:

Soort vertrek	aantal vierkante meters waarvoor ten hoogste financiële tegemoetkoming wordt verleend in geval van aanbouw van een vertrek	Aantal vierkante meters waarvoor ten hoogste financiële tegemoetkoming wordt verleend in geval van uitbreiding van een reeds aanwezig vertrek
Woonkamer	30	6
Keuken	10	4
zit- slaapkamer	18	8
Eenpersoonsslaapkamer	10	4
Tweepersoonsslaapkamer	18	4
Toiletruimte	2	1
Badkamer:		
- wastafelruimte	2	1
- doucheruimte	3	2
- badruimte	4	2
Entree/gang/hal	5	2
Berging	6	4

2. Het maximale aantal vierkante meters verhard pad tussen de openbare weg en de hoofdingang tot een woonruimte, dan wel tussen een tweede ingang en een berging of tuinpoort dat bij het nieuw aanleggen van paden, dan wel bij het aanpassen van bestaande paden ten hoogste voor financiële tegemoetkoming in aanmerking komt is 20 vierkante meter.

Artikel 15 Maximaal aanpassingsbedrag woonwagen/woonschip in bepaalde situaties

De aanpassingskosten van een woonwagen of woonschip worden in de gevallen als bedoeld in artikel 5.15 van de verordening vergoed tot een bedrag van maximaal € 1.024,- per kalenderjaar.

Artikel 16 Niet toepassen primaat verhuizing

1. Het primaat van de verhuizing zoals dat is neergelegd in artikel 5.5 van de verordening blijft in ieder geval buiten toepassing indien:
 - a. de woning waar naartoe kan worden verhuisd voor de betrokkene niet geschikt of verhuizing niet goedkoper is dan aanpassing van zijn huidige woning;
 - b. de kosten van een bouwkundige of woontechnische woonvoorziening van de door de aanvrager bewoonde woning minder bedragen dan € 8.954,-.
 - c. er een contra-indicatie tot verhuizen aanwezig is op grond van objectieve psychische of sociale redenen;
 - d. er niet binnen een tijdsbestek van een jaar of binnen een medisch aanvaardbare termijn een woning beschikbaar komt waar naartoe kan worden verhuisd.
2. In het geval het verhuisprimaat dient te worden toegepast en de aanvrager niet wenst te verhuizen, wordt hem de mogelijkheid geboden van een inkomensafhankelijke vergoeding tot maximaal de grens van het verhuisprimaat van € 8.954,- onder de voorwaarde dat de woningaanpassing geheel conform het programma van eisen wordt uitgevoerd.

Artikel 17 Maximaal aanpassingsbedrag voor bezoekbaar maken woning

Een financiële tegemoetkoming voor het bezoekbaar maken van een woning als bedoeld in artikel 5.9 tweede lid en volgende van de verordening bedraagt maximaal € 5.545,-.

Artikel 18 Minimum aanpassingsbedrag waarbij terugbetalingsverplichting

Het minimumbedrag van het persoonsgebonden budget in de kosten van woningaanpassing als bedoeld in de artikelen 5.4 aanhef en onder sub b en 5.20 van de verordening waarbij de terugbetalingsverplichting als bedoeld in artikel 5.20 van de verordening geldt, is € 13.305,- .

Hoofdstuk 6 Het zich lokaal verplaatsen per vervoermiddel

Artikel 19 Vormen van te verstrekken voorzieningen

1. De door het college te verstrekken voorziening, ter compensatie van beperkingen bij het zich lokaal verplaatsen, zoals bedoeld in artikel 6.1 aanhef en onder sub a van de verordening, kan bestaan uit een collectieve vervoersvoorziening.
2. De door het college te verstrekken voorziening, ter compensatie van beperkingen bij het zich lokaal verplaatsen te verstrekken voorziening in de vorm van een vervoersvoorziening in natura danwel in de vorm van een persoonsgebonden budget, zoals bedoeld in artikel 6.1 aanhef en onder sub b en c van de verordening, kan bestaan uit:
 - a. een al dan niet aangepaste auto;
 - b. een al dan niet aangepaste gesloten buitenwagen;
 - c. een scootermobiel, dan wel een aanpassing daaraan;
 - d. een ander verplaatsingsmiddel, dan wel een aanpassing daaraan;
3. De aanvrager kan in aanmerking komen voor kosten van onderhoud, reparatie en verzekering van een

zelf aangeschafte vervoersvoorziening en of de aanpassing daaraan. De hoogte van een door het college te verlenen financiële tegemoetkoming voor de kosten van onderhoud, reparatie en verzekering is gelijk aan de werkelijke kosten indien de voorziening uit eigen middelen is aangeschaft en mits er een Wmo indicatie voor de voorziening en of voor de aanpassingen bestaat.

4. De door het college, ter compensatie van beperkingen bij het zich lokaal verplaatsen te verstrekken voorziening, zoals bedoeld in artikel 6.1 aanhef en onder sub c van de verordening, kan bestaan uit een financiële tegemoetkoming te besteden aan een vervoersvoorziening. Deze kan bestaan uit:
 - a. aanpassing van een eigen auto;
 - b. gebruik van een bruikleenauto;
 - c. gebruik van een taxi of een eigen auto;
 - d. gebruik van een rolstoeltaxi;
 - e. medisch noodzakelijke begeleiding;
 - f. aanleg of gebruik van parkeerfaciliteiten.

Artikel 20 Omvang vervoersvoorziening

1. De omvang van een door het college te verlenen vervoersvoorziening als bedoeld in artikel 6.1 van de verordening en artikel 20 van deze Nadere Regels wordt als volgt vastgesteld:
 - a. Het gebruik van collectief vervoer in het vervoergebied Helmond geldt voor personen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder g, onderdeel 5 en 6 van de wet en voor personen van 75 jaar en ouder. Deze kunnen gesubsidieerd reizen tegen het geldende OV-tarief, dat wil zeggen € 0,55 voor 1 opstapzone per rit + € 0,55 per OV zone. Het vervoersgebied bestaat uit een schil van 5 zones rondom het woonadres en is daarmee voor iedere pashouder verschillend.
 - b. Indien een aanvrager geen gebruik kan maken van het collectief vervoer, wordt een financiële tegemoetkoming verstrekt in de kosten voor het gebruik van een eigen auto als bedoeld in artikel 6.1 aanhef en onder sub c van de verordening en artikel 20 derde lid aanhef en onder sub c van deze Nadere regels, van een normbedrag van € 600,-. Deze financiële tegemoetkoming kan voor het gebruik van een taxi worden verhoogd op basis van overlegging van nota's tot maximaal 2000 te reizen kilometers op jaarbasis op basis van het commerciële taxitarief en onder aftrek van het OV-tarief per kilometer; Indien beide echtgenoten gehandicapt zijn en beiden geen gebruik kunnen maken van het collectief vervoer, geldt er als financiële tegemoetkoming in de kosten van een taxi een normbedrag van € 830,-.
 - c. Voor het gebruik van taxi geldt voor de aanvrager verblijvend in een AWBZ instelling een financiële tegemoetkoming van maximaal 50% van het bepaalde onder sub b;
 - d. Voor het gebruik van taxi geldt voor de aanvrager van 4 tot 12 jaar in beginsel een financiële tegemoetkoming van maximaal 25% van het bepaalde onder sub b;
 - e. Voor het gebruik van taxi geldt voor de aanvrager van 12 tot 15 jaar in beginsel een financiële tegemoetkoming van maximaal 50% van het bepaalde sub b;
 - f. Voor het gebruik van een bruikleenauto geldt een financiële tegemoetkoming van € 140,-
 - g. Als financiële tegemoetkoming voor de kosten voor het gebruik van een rolstoeltaxi geldt in beginsel ten hoogste een normbedrag van € 1.612,-. Dit normbedrag wordt op basis van overlegging van

nota's aangevuld tot maximaal 2000 te reizen kilometers op jaarbasis op basis van het commerciële rolstoeltaxitarief en onder aftrek van het OV-tarief per kilometer;

- h. Op grond van bijzondere omstandigheden kan het aantal te reizen kilometers of de financiële tegemoetkoming verhoogd worden naar een maximum van 150%.
2. Voor een financiële tegemoetkoming in de kosten van het openbaar vervoer van een noodzakelijke begeleider bedraagt de vergoeding ten hoogste € 357,-.
3. Voor de aanleg en het gebruik van een parkeervoorziening wordt ten hoogste de helft van de aanleg- en gebruikskosten vergoed.
4. a. Indien een vervoersvoorziening is verstrekt als bedoeld in artikel 6.1 aanhef en onder sub b van de verordening juncto artikel 20 tweede lid aanhef en onder sub b tot en met d van deze Nadere regels of artikel 6.1 aanhef en onder sub c van de verordening juncto artikel 20 derde lid aanhef en onder sub e van deze Nadere regels en de aanvrager geen gebruik kan maken van het collectief vervoer, geldt als aanvullende financiële tegemoetkoming in de kosten voor het gebruik van een taxi of een eigen auto, als bedoeld in artikel 6.1 aanhef en onder sub c van de verordening juncto artikel 20 derde lid aanhef en onder sub c van deze Nadere Regels, een financiële tegemoetkoming van maximaal 50% van het bepaalde in het tweede lid 2 onder b.

Artikel 21 Algemeen gebruikelijke vervoersvoorzieningen

Wanneer het netto inkomen hoger is dan de inkomensgrens zoals bedoeld in artikel 1 onder f van deze Nadere regels geldt dat een auto, met een auto vergelijkbare voorzieningen en de daarmee samenhangende gebruiks- en onderhoudskosten, zoals genoemd in artikel 6.5 van de verordening, niet voor verstrekking of vergoeding in aanmerking komen.

Hoofdstuk 7 Verplaatsen in en rond de woning

Artikel 22 Rolstoelvoorziening

1. De aanvrager kan in aanmerking komen voor kosten van onderhoud, reparatie en verzekering van een zelf aangeschafte rolstoelvoorziening. Dit mits de rolstoel uit eigen middelen is aangeschaft en mits er een medische indicatie voor de voorziening bestaat. De hoogte van een door het college te verlenen financiële tegemoetkoming voor de kosten van onderhoud, reparatie en verzekering, is gelijk aan de werkelijke kosten met een maximum van:
 - a. € 130,- voor een handbewogen rolstoel, en
 - b. € 249,- voor een elektrisch voortbewogen rolstoel.

Artikel 23 Gemaximeerde financiële vergoeding voor een sportrolstoel of een sportvoorziening

1. Voor een sportrolstoel als bedoeld in artikel 7.1 aanhef en onder d van de verordening en voor een sportvoorziening als bedoeld in artikel 7.1 aanhef en onder e van de verordening wordt uitsluitend een gemaximeerde financiële vergoeding verstrekt.
2. De hoogte van de vergoeding als bedoeld in het eerste lid is gelijk aan de werkelijke kosten van de sportrolstoel en van de sportvoorziening tot een maximum van € 6.138,- welk bedrag bedoeld is als

vergoeding in aanschaf en instandhoudingskosten voor een periode van minimaal drie jaar of afhankelijk van de levensduur van de voorziening.

3. De werkelijke kosten van de sportrolstoel en van de sportvoorziening worden bepaald op basis van de tegenwaarde van het bedrag zoals vermeld in de door het college geaccepteerde offerte. Er bestaat de verplichting om minimaal twee offertes te vragen, met daarin opgenomen een indicatie voor de onderhouds- en reparatiekosten gedurende de afschrijvingsduur.

Hoofdstuk 8 Advisering en samenhangende afstemming

Artikel 24 Verplicht advies

Het bedrag waarboven ingevolge artikel 2.3 tweede lid onder a van de verordening advies gevraagd moet worden bedraagt € 8.954,-.

Artikel 25 Samenhangende afstemming

1. Om de verkrijging van individuele voorzieningen samenhangend af te stemmen op de situatie van de aanvrager wordt bij het onderzoek inzake het advies ingevolge artikel 8.2 van de verordening, indien van toepassing, aandacht besteed aan:
 - a. de algemene gezondheidstoestand van de aanvrager;
 - b. de beperkingen die de aanvrager in zijn functioneren ondervindt als gevolg van ziekte of gebrek;
 - c. de woning en de woonomgeving van de aanvrager;
 - d. het psychisch en sociaal functioneren van de aanvrager; en
 - e. de sociale omstandigheden van de aanvrager.

Artikel 26 indexering

Het college kan jaarlijks besluiten per 1 januari de in het kader van deze Nadere regels geldende bedragen verhogen of verlagen conform de prijsontwikkeling op basis van de consumentenprijsindex alle huishoudens volgens het Centraal Bureau voor de Statistiek.

Artikel 27 Inwerkingtreding

Deze Nadere regels treden in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werken terug tot en met 1 januari 2012.

Besloten in de vergadering van 20 december 2011.

Burgemeester en wethouders van Helmond,

De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs

de secretaris,
Dhr. A.A.M. Marneffe RA

Bekend gemaakt op:

23 december 2011

De gemeentesecretaris,
Dhr. A.A.M. Marneffe RA

Artikelsgewijze toelichting

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1 Begripsbepalingen

Dit artikel bevat een aantal begripsomschrijvingen. Een aantal van de genoemde begrippen is ook opgenomen in de verordening en wordt hier ten behoeve van de leesbaarheid herhaald.

Het college heeft de mogelijkheid om een eigen bijdrage te vragen bij een voorziening in natura of in de vorm van een persoonsgebonden budget (artikel 15 lid 1 Wmo). Daarnaast bestaat de mogelijkheid om een voorziening in de vorm van een financiële tegemoetkoming te verstrekken.

Het college is bevoegd om ten aanzien van diverse soorten voorzieningen inkomensgrenzen te stellen. Dit houdt in dat de betreffende voorzieningen niet worden verstrekt aan belanghebbenden met een inkomen boven de inkomensgrens. In tegenstelling tot wat betreft de eigen bijdrage bepaalt het Besluit maatschappelijke ondersteuning niet wat in het kader van inkomensgrenzen onder inkomen moet worden verstaan. Ook de Wmo zelf geeft dit niet aan. Omdat het inkomen hier een grote rol speelt is het van belang om het begrip inkomen goed te definiëren. De gemeente kan daarom zelf een invulling geven aan het inkomensbegrip. Het netto inkomen wordt bijvoorbeeld gebruikt voor de voorzieningen zoals genoemd in artikel 21 van deze nadere regels. Ten aanzien van het bruto-inkomen in het kader van de vaststelling van de eigen bijdrage (bij voorzieningen in natura of een persoonsgebonden budget) in de kosten van een voorziening, is dit het inkomen zoals bedoeld in artikel 4.2 lid 1 Besluit maatschappelijke ondersteuning. Ten aanzien van het netto-inkomen in het kader van de vaststelling van de toegang tot Wmo-voorzieningen, is dit het inkomen zoals bedoeld in artikel 2 van deze Nadere regels, dit is de inkomensvaststelling zoals deze plaatsvond in het kader van de WVG.

Het begrip officiële thuiszorgaanbieder is toegevoegd. Er worden twee tarieven gehanteerd indien de burger de Persoonlijke ondersteuning in de vorm van een persoonsgebonden budget ontvangt. Zoals verder omschreven in artikel 8 van deze Nadere regels. Om te kunnen vaststellen of de budgethouder de zorg inkoopt bij een officiële thuiszorgaanbieder zijn kwaliteitseisen vastgesteld.

De thuiszorgaanbieder dient hiervoor aantoonbaar te voldoen aan de volgende eisen:

- voldoet aan en past de Kwaliteitswet zorginstellingen toe;
- past bij de uitvoering van de dienstverlening de Wet klachtrecht cliënten zorgsector toe;
- borgt bij de uitvoering van de dienstverlening de medezeggenschap van cliënten conform de Wet medezeggenschap cliënten zorginstellingen;
- sluit bij aanvang van de dienstverlening met zorgvrager een zorgovereenkomst. Deze zorgovereenkomst wordt in tweevoud opgemaakt en ondertekend door zowel de thuiszorgaanbieder en de zorgvrager.
- garandeert de deskundigheid van medewerkers.

Artikel 2 Vaststellen netto-inkomen ter beoordeling van de toegang tot een Wmo-voorziening

Dit artikel bepaalt hoe voor verschillende groepen aanvragers het inkomen wordt berekend ter vaststelling van de toegang tot voorzieningen. Hoofregel is dat het netto-inkomen in aanmerking wordt genomen. Met nettoloon op het loonstrookje wordt bedoeld het nettoloon vóór aftrek van inhoudingen vanwege bijvoorbeeld beslag of een spaarloonregeling of levensloopregeling. In die gevallen waarin de hoogte van de vakantietoeslag niet bekend is, kan deze als regel op 5 procent van de netto-inkomsten worden gesteld. Het inkomen uit vermogen is vrijgelaten voor zover dit betrekking heeft op een vermogen dat lager is dan de vermogensgrens op grond van de Wet werk en bijstand (WWB). Men spreekt in dit verband ook wel over bescheiden vermogen. De vermogensgrenzen in de WWB worden jaarlijks per 1 januari aangepast en verschillen per leefvorm. Voor gehuwden en alleenstaande ouders geldt een hogere vermogensgrens dan voor alleenstaanden. Door in het tweede lid aan te sluiten bij de vermogensgrenzen in de WWB en door het noemen van een percentage van 10 procent wordt per saldo bereikt dat inkomen uit vermogen alleen in aanmerking wordt genomen voor dat deel van het vermogen dat substantieel meer bedraagt dan de toepasselijke vermogensgrens op grond van de WWB.

Een spaarloonregeling heeft tot doel het vergroten van het eigen vermogen en kan door de werkgever worden ingesteld. Door deelname aan deze regeling wordt een deel van het loon naar een geblokkeerde spaarrekening overgemaakt. Telkens na vier jaar mag de rekeninghouder beschikken over het in een bepaald jaar overgehevelde loon. Als de belanghebbende maandelijks heeft gespaard dan wordt het bedrag ook maandelijks gedeblokkeerd. Aangezien de deelname aan deze regeling vrijwillig is, is in het derde lid bepaald dat bij de vaststelling van het netto-inkomen uitgegaan van het nettoloon dat zou zijn ontvangen indien hij niet aan de spaarloonregeling had deelgenomen. Zonodig zal het college de aanvrager om een aparte loonspecificatie van de werkgever verzoeken. Op het inkomen van een bewoner van een AWBZ-instelling wordt de eigen bijdrage ingevolge de artikelen 4 en 14 van het Bijdragebesluit zorg in mindering gebracht. De periode waarover het netto-inkomen wordt vastgesteld is het kalenderjaar waarin de aanvraag voor de Wmo-voorziening is gedaan. De vaststelling van het jaarinkomen geschiedt aan de hand van het netto-inkomen over één maand. Dit netto-inkomen wordt vermenigvuldigd met factor 12 of – ingeval de aanvrager een dertiende maanduitkering ontvangt – met factor 13. De aanvrager heeft op grond van lid 6 recht op een zogeheten forfaitaire vrijlating van € 114,- per maand: inkomsten tot een bedrag van € 114,- netto per maand worden niet tot het inkomen als bedoeld in artikel 1 onder d van deze Nadere regels gerekend.

Artikel 3 Overige kosten voortvloeiend uit de handicap

Bij de vaststelling van het netto-inkomen bij de beoordeling van de toegang tot een Wmo-voorziening wordt een forfaitair bedrag van € 1.368,- per kalenderjaar buiten beschouwing gelaten. Dit bedrag dient ter compensatie van de extra kosten die de aanvrager moet maken als gevolg van zijn handicap. Aangenomen mag worden dat iedere aanvrager de hiervoor bedoelde extra kosten heeft. Het gaat om kosten die niet op grond van andere regelingen worden vergoed (bijvoorbeeld AWBZ/Zvw, Wet tegemoetkoming chronisch zieken en gehandicapten (Wtcg), Wet op de inkomstenbelasting, bijzondere bijstand en gemeentelijk minimabeleid). In dit verband worden ook extra kosten bedoeld die zijn gemaakt voor en door gehandicapte gezinsleden van de belanghebbende (in het bijzonder zijn partner en ten laste komende minderjarige

kinderen). Voor zover de betreffende kosten algemeen gebruikelijk zijn, kunnen deze niet tot verlaging van het inkomen leiden. Om praktische redenen is gekozen voor een forfaitaire vrijlating. De aanvrager hoeft de extra kosten tot dit bedrag niet aan te tonen. Als hij van mening is dat zijn extra kosten hoger zijn dan dit forfaitaire bedrag dient hij de totale extra kosten aannemelijk te maken, bijvoorbeeld door het overleggen van betalingsbewijzen. Slaagt hij hierin dan worden de kosten tot het hogere bedrag in mindering gebracht op het inkomen. In dit verband is van belang dat alleen kosten die zijn gemaakt in het kalenderjaar waarin de aanvraag voor de Wmo-voorziening is gedaan in aanmerking genomen worden. Door te bepalen dat de kosten in mindering moeten worden gebracht op het inkomen wordt bereikt dat deze regel ook van toepassing is bij de vaststelling of het netto-inkomen van de aanvrager al dan niet boven de inkomensgrens ligt die geldt voor de verstrekking van (bepaalde) vervoersvoorzieningen. Indien het netto-inkomen lager is dan de inkomensgrens zoals bedoeld in artikel 1 onder f van deze Nadere regels kan de forfaitaire vrijlating achterwege blijven.

Hoofdstuk 2 Respijtzorg

Artikel 4 Vervangende zorg / respijtzorg

In de toelichting op artikel 4.2 van de Verordening voorzieningen maatschappelijke ondersteuning Helmond 2010 is aangegeven dat voor hulp bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen in aanmerking komt de mantelzorg in het kader van de zogenaamde respijtzorg, dat wil zeggen dat de noodzaak aanwezig is om mantelzorgers te ontlasten. Het is daarbij niet de bedoeling van de wetgever dat het huishouden van de mantelzorg wordt overgenomen, maar overname van het huishouden van degene die de mantelzorg ontvangt is wel degelijk mogelijk.

Situaties waarbij gedacht kan worden aan het verlenen van een voorziening Persoonlijke ondersteuning aan de mantelzorg is verstrekking van de voorziening als respijtzorg gelet op afwezigheid van de mantelzorg als gevolg van vakantie, ziekte of vergelijkbare omstandigheden. Voor de periode dat de betreffende omstandigheden aan de orde zijn kan een voorziening zoals bedoeld in artikel 4.2 van de verordening worden toegekend, met een maximum van vier 4 wekelijkse perioden per jaar.

Een situatie waarbij ook een dergelijke voorziening aan de orde kan zijn doet zich voor als er sprake is van tijdelijke overbelasting van de mantelzorg. Immers ingeval de mantelzorg permanent overbelast is, dan wel uitvalt, zal mogelijk compensatie via een algemene of individuele voorziening aan de zorgvrager bezien (moeten) worden.

In situaties dat een mantelzorg uit Helmond bijvoorbeeld een ouder ondersteunt die in Eindhoven woont, kan het niet de bedoeling zijn dat vanuit Helmond permanent Persoonlijke ondersteuning wordt verstrekt voor een ouder die in Eindhoven woont. De inwoner van Eindhoven kan in zijn eigen gemeente aanspraak maken op een voorziening. Ter overbrugging is het eventueel te billijken, om een tijdelijke voorziening te verstrekken totdat een en ander naar behoren is geregeld.

Hoofdstuk 3 Bijzondere regels over het persoonsgebonden budget

Algemeen

De systematiek van de Verordening is dat steeds algemene voorzieningen, waaronder collectief vervoer, het primaat hebben. Bij algemene voorzieningen is geen persoonsgebonden budget mogelijk (PGB), waar tegenover staat dat de algemene voorziening een snel te realiseren oplossing biedt en er bij algemene voorzieningen een eenvoudige en lichte toelatingstoets geldt en er bij de verstrekking daarvan nooit een eigen bijdrage wordt gevraagd. Voor alle andere voorzieningen geldt dat er een persoonsgebonden budget kan worden gevraagd, waarbij dan de volgende bijzondere regels gelden.

Voorliggende voorzieningen zijn vrijwel altijd algemene voorzieningen of diensten die naar de huidige maatschappelijke normen algemeen gangbaar zijn. Bijvoorbeeld kinderopvang, wasserette, magnetron, kant en klaarproducten, etc. Eerst moet een hulpvrager nagaan of voorliggende voorzieningen de ondervonden beperkingen voldoende compenseren.

Het PGB heeft zijn waarde in de AWBZ bewezen voor een groep cliënten die zelf vorm en inhoud wil geven aan hun leven. Ook in de Wmo doet het PGB zijn intrede. In de wet staat dat het college van burgemeester en wethouders personen die aanspraak hebben op een individuele voorziening de keuze moet bieden tussen het ontvangen van die voorziening in natura of als een hiermee vergelijkbaar persoonsgebonden budget, tenzij hiertegen overwegende bezwaren bestaan. Bij de verschillende soorten voorzieningen legt de verordening het primaat bij de algemene voorzieningen. Wanneer de algemene voorziening onvoldoende compenserend is of niet aanwezig is, komt de individuele voorziening aan de orde.

De individuele voorziening kan bestaan uit een voorziening in natura of een PGB. Algemeen uitgangspunt is dat PGB niet meer mag kosten dan de voorziening in natura. Een PGB is niet alleen een alternatief voor Persoonlijke ondersteuning in natura, maar ook voor woon-, vervoersvoorzieningen en rolstoelen. Als bij verstrekking in natura gekozen wordt voor de goedkoopst-compenserende voorziening, geldt dat ook bij een PGB.

De wet stelt dat het college moet aangeven in welke situaties het PGB niet aan de orde is (er 'overwegende bezwaren' zijn). Die nadere voorwaarden moeten dus door het college worden vastgesteld binnen de kaders van de wet. De term 'overwegende bezwaren' is bedoeld voor een veelheid van ongedefinieerde situaties. Het niet kunnen beheren van een PGB is daar een voorbeeld van, ook efficiencyoverwegingen kunnen in bepaalde gevallen een dergelijk bezwaar vormen. Efficiencyoverwegingen kunnen onder overwegende bezwaren vallen voor mensen die met het collectief vervoer kunnen reizen. Ook kan hier gedacht worden aan situaties bij een kortdurende verstrekking, zoals bij personen op een hoge leeftijd of bij mensen met een progressief ziektebeeld maar ook bij jonge kinderen die in de groei zijn en al snel aangewezen zijn op een andere voorziening.

Het college bepaalt wanneer iemand voor een PGB in aanmerking komt en de criteria daarvoor worden vastgelegd in deze Nadere regels.

Als de gemeente kan motiveren waarom het verstrekken van een PGB o.g.v. individuele redenen voor de aanvrager bezwaarlijk is, kan van de uitzonderingsmogelijkheid in de wet, om geen PGB te verstrekken, gebruik gemaakt worden. Zo wordt er geen PGB verstrekt als duidelijk is dat de aanvrager het PGB niet verantwoord zal besteden. De aanvrager is er in die situaties meer mee gebaat de voorziening in natura te krijgen.

Artikel 5 Regels rond verstrekking en verantwoording

Lid 1

Verstrekking van een persoonsgebonden budget vindt plaats op verzoek van de aanvrager. Dit kan bij voorkeur tegelijk met de aanvraag, indien op dat moment al duidelijk is dat de aanvrager dit wenst.

Lid 2

- a. Hierin wordt geregeld dat aan de verstrekking van een persoonsgebonden budget nadere voorwaarden gesteld kunnen worden. De voorziening moet voldoen aan keurmerken zoals CE e.d. De voorziening moet voldoen aan de kenmerken zoals omschreven in het daartoe opgestelde Programma van Eisen. Tevens kunnen voorwaarden gesteld worden als aanschaf (bestelling) binnen 3 maanden na verzenddatum van de beschikking, vervanging (voortijdig) enkel na technisch afkeuringsrapport door een (onafhankelijk) expert, geen vervreemding en of verpanding, de verplichting om het PGB in te zetten voor het doel waarvoor deze is verstrekt.
- b. Er wordt uitgegaan van de goedkoopst compenserende voorziening (zoals in de verordening bepaald) welk bedrag verhoogd wordt met een bedrag voor eventuele instandhoudingskosten (kosten voor onderhoud en reparatie). Elke naturavoorziening die enige aanpassing behoeft zal uitkomen op een ander bedrag. Daarom vindt vaststelling van het persoonsgebonden budget bij naturavoorzieningen vaak per voorziening plaats.

Lid 3

Een aanvrager komt in eerste instantie in aanmerking voor een algemene voorziening. Is die niet passend, dan kan de aanvrager al dan niet een individuele voorziening ontvangen. Daarna kan op verzoek van de aanvrager verstrekking in de vorm van een persoonsgebonden budget plaatsvinden. Niet in alle situaties is het echter mogelijk een persoonsgebonden budget te ontvangen.

Allereerst is het niet mogelijk een persoonsgebonden budget te ontvangen als de algemene voorziening een goede en snelle oplossing biedt. Vaak zal daarvan sprake zijn indien het gaat om een beperkte omvang in tijd en/of duur. Daarnaast zal ook in situaties dat tijdens onderzoek duidelijk wordt dat een aanvrager problemen zal krijgen met het omgaan met een persoonsgebonden budget voor Persoonlijke ondersteuning,

dit als contra-indicatie worden opgevat. Een uitzondering hierop kan gemaakt worden wanneer een naast familielid wordt aangewezen voor het beheer van het persoonsgebonden budget.

Ook als er sprake is van een kortdurend gebruik als gevolg van omstandigheden gelegen in de persoon, bijvoorbeeld als gevolg van hoge leeftijd of een progressief ziektebeeld, of bij jonge kinderen die in de groei zijn en al snel aangewezen zijn op een andere voorziening wordt als zwaarwegende reden gezien om de voorziening in natura te verstrekken en niet een keuze te bieden voor een persoonsgebonden budget.

Als overwegend bezwaar valt verder te denken aan situaties waarbij men een voorziening in natura wil omzetten in een persoonsgebonden budget, zonder dat er sprake is van een gewijzigde indicatie of het verstrijken van de afschrijvingstermijn. Hierbij gaat het enkel om voorzieningen in natura die speciaal op het individu zijn aangepast en daardoor moeilijk herverstreikbaar zijn.

Ten aanzien van trapliften geldt dat ook deze in beginsel niet als persoonsgebonden budget worden verstrekt met het oog op kapitaalvernietiging. In bruikleen gegeven trapliften kunnen daarmee behouden blijven voor gehandicapten, door deze woningen met trapliften aan mensen met een handicap aan te bieden. Of door de traplift opnieuw te verstrekken.

Lid 4

Middels het aangaan van een overeenkomst wordt bewerkstelligd dat de cliënt goed op de hoogte is van de voorwaarden voor een PGB en doordrongen is van de consequenties daarvan.

Lid 5

De budgethouder dient thuis een deugdelijke administratie te voeren omtrent de bestedingen van het PGB voor Persoonlijke ondersteuning.

Lid 6

De keuze die gemaakt is ten aanzien van de verantwoording van het persoonsgebonden budget wordt hier vastgelegd.

Lid 7

Van de verantwoording is vrijgesteld een bedrag van € 500,- op jaarbasis. Indien de budgethouder slechts een gedeelte van het jaar Persoonlijke ondersteuning inkoopt wordt het bedrag na rato berekend.

Het vrij besteedbare bedrag is bestemd voor kleine uitgaven.

Voorbeeld:

De heer K. heeft een netto PGB van € 5.000.

De heer K. heeft € 4.000 uitgegeven aan zorg. Eigenlijk zou hij € 1.000 terug moeten betalen. Het vrij besteedbare bedrag voor mijnheer K. is € 500. De heer K. hoeft daarom maar (€ 1.000 - € 500 =) € 500 terug te betalen.

Lid 8

Steekproefsgewijs kan elke budgethouder gecontroleerd worden. De omvang van de steekproef wordt jaarlijks vastgesteld in overleg met de interncontroleur van de afdeling SE/O&C.

Lid 9

Als de budgethouder wordt geselecteerd zal hij/zij alle van toepassing zijnde documenten moeten overleggen aan de gemeente voor onderzoek.

Lid 10

Indien het verantwoordingsonderzoek daarvoor aanleiding geeft, wordt er overgegaan tot verrekening of terugvordering van het bedrag aan PGB dat niet door de budgethouder verantwoord kan worden. Zoals vastgesteld in de beleidsregels Maatschappelijke Ondersteuning.

Artikel 6 Vaststelling recht en hoogte van persoonsgebonden budget voor hulpmiddelen in natura**Lid 1**

Hierin wordt geregeld dat de hoogte van een persoonsgebonden budget voor een voorziening in natura vastgesteld wordt op de hoogte van de kosten die het college voor deze voorzieningen verschuldigd is conform de hulpmiddelencontracten. Er wordt voorts uitgegaan van de goedkoopst compenserende voorziening (zoals in de verordening bepaald) welk bedrag verhoogd wordt met een bedrag voor eventuele instandhoudingskosten (kosten voor onderhoud en reparatie).

Lid 2

Hierin is bepaald dat enkel bij wijziging van de indicatie of na afloop van de afschrijvingstermijn een met een persoonsgebonden budget aangeschafte voorziening omgezet kan worden in een verstrekking in natura.

Lid 3

Hierin is bepaald dat indien een persoonsgebonden budget gebruikt is om een voorziening aan te schaffen en deze voorziening niet meer gebruikt wordt, omdat hij niet meer nodig is, omdat het gebruik niet meer mogelijk is of door overlijden van de gebruiker, de voorziening door het college teruggehaald kan worden. De voorziening is immers met gemeenschapsgeld aangeschaft en het kan niet de bedoeling zijn dat de opbrengst van de voorziening ten gunste komt van de gebruiker. Door de voorziening terug te halen is het college in staat tot herverstrekking van deze voorziening, waardoor het gemeenschapsgeld optimaal wordt gebruikt. De budgethouder is verplicht meldingen over niet meer gebruiken van voorzieningen aan het college te verstrekken. Deze plicht vloeit voort uit artikel 9.1 van de Verordening voorzieningen maatschappelijke ondersteuning Helmond 2010.

Lid 4

- a. Dit lid regelt dat wanneer de persoon tijdelijk niet in Helmond verblijft, de compensatieplicht in de vorm van een persoonsgebonden budget voor hulp bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse

levensverrichtingen kan blijven gelden.

In de Verordening voorzieningen maatschappelijke ondersteuning Helmond 2010 wordt in artikel 1.1 lid 1 onderdeel aa een omschrijving gegeven van het begrip woonplaats. De woonplaats van de belanghebbende wordt vastgesteld op grond van de artikelen 10, eerste lid, en 11 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek. Uit deze artikelen volgt dat de woonplaats van een natuurlijk persoon zich in zijn woonstede bevindt, en bij gebreke van woonstede ter plaatse van zijn werkelijk verblijf. Een natuurlijk persoon verliest zijn woonstede door daden, waaruit zijn wil blijkt om haar prijs te geven. Een natuurlijk persoon wordt vermoed zijn woonstede te hebben verplaatst, wanneer hij daarvan op wettelijk voorgeschreven wijze aan de betrokken gemeentebesturen heeft kennis gegeven. In artikel 2.5 lid 2 sub b van de verordening wordt bepaald dat geen voorziening wordt toegekend indien de aanvrager niet woonachtig is in de gemeente Helmond. Wanneer de persoon voor een kortere tijd, tot maximaal 4 weken, buiten de gemeente Helmond verblijft, kan een persoonsgebonden budget voor hulp bij het uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen blijven doorlopen.

- b. Dit lid betreft de problemen die zich afspelen bij personen die verblijven in een hospice. De vraag is welke gemeente de kosten van huishoudelijke verzorging moet betalen. De gemeente waar de persoon vandaan komt (en nog een briefadres heeft) of de gemeente waar de persoon verblijft in het hospice. In de Verordening voorzieningen maatschappelijke ondersteuning Helmond 2010 wordt in artikel 1.1 lid 1 onderdeel aa een omschrijving gegeven van het begrip woonplaats. De woonplaats van de belanghebbende wordt vastgesteld op grond van de artikelen 10, eerste lid, en 11 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek. Uit deze artikelen volgt dat de woonplaats van een natuurlijk persoon zich in zijn woonstede bevindt, en bij gebreke van woonstede ter plaatse van zijn werkelijk verblijf. Een natuurlijk persoon verliest zijn woonstede door daden, waaruit zijn wil blijkt om haar prijs te geven. Een natuurlijk persoon wordt vermoed zijn woonstede te hebben verplaatst, wanneer hij daarvan op wettelijk voorgeschreven wijze aan de betrokken gemeentebesturen heeft kennis gegeven. In artikel 2.5 lid 2 sub b van de verordening wordt bepaald dat geen voorziening wordt toegekend indien de aanvrager niet woonachtig is in de gemeente Helmond.

Artikel 7 Vaststelling bedrag persoonsgebonden budget voor Persoonlijke ondersteuning

Lid 1

De vaststelling van een persoonsgebonden budget voor Persoonlijke ondersteuning vindt plaats middels vaststelling van een uurbedrag. Gelet op recente jurisprudentie dient het tarief deugdelijk onderbouwd te worden. Hierbij moet uitgegaan worden van termen als 'vergelijkbaar' (hiermee wordt bedoeld dat dezelfde zorginkoop mogelijk is als bij Zorg in Natura) en 'toereikend' (hiermee wordt het voldoen aan de wettelijke verplichtingen bijvoorbeeld het wettelijk minimumloon bedoeld). Na de wetwijziging per 1 januari 2010 is het niet meer mogelijk om bij Zorg in Natura de alphahulpconstructie toe te passen. Hiermee kan alphahulp enkel nog via een PGB worden ingezet. Er is besloten om het tarief te wijzigen omdat geconstateerd is dat het tarief van 2010 (€ 16,70) onvoldoende goed aansluit bij de voorkomende situaties:

- de hoogte van het huidige tarief voor zorginkoop niet bij een officiële thuiszorgorganisatie (familie, buurtgenoot, bekende e.d. beter bekend als alphahulp) is erg hoog gelet op de feitelijke kostprijs;

- met het huidige tarief kan slechts tegemoet worden gekomen indien zorg ingekocht wordt bij een al dan niet gecontracteerde officiële thuiszorgorganisatie zorg wil inkopen (laagste ZIN tarief bij aanbesteding bedraagt € 21,49).

Op grond van de Wmo (artikel 6) kan een differentie van het tarief worden toegepast. Gezien het gegeven dat er twee manieren zijn om een persoonsgebonden budget voor Persoonlijke ondersteuning in te zetten, is besloten in aansluiting hierop twee tarieven in te voeren.

Bij de vaststelling van het tarief zijn de volgende aspecten overwogen:

- De tarieven moeten minimaal het minimumloon bedragen.
- Invoering van de differentie in het tarief maakt het mogelijk om desgewenst zorg in te kopen bij een officiële thuiszorgaanbieder met het hoog tarief.
- Met de tariefsdifferentie ontstaan zelfstandige tarieven die beter aansluiten bij de gewenste zorginkoop.
- Voor de bijkomende kosten kan door alle budgethouders gebruik gemaakt worden van de service van de Sociale Verzekeringsbank (SVB). De gemeente betaald deze kosten boven op het tarief.

Indien de budgethouder zorg inkoopt bij een officiële thuiszorgaanbieder geldt het hoge tarief van € 21,80. Uitgaande van ervaringsgegevens van zorginkoop met een persoonsgebonden budget via officiële thuiszorgaanbieders in de afgelopen periode is dit tarief toereikend gebleken. De gemeente controleert of de aanbieder waarmee de budgethouder een contract heeft afgesloten voldoet aan de in deze nadere regels gestelde eisen alvorens over te gaan tot toekenning van het hoge tarief.

Voor budgethouders die de Persoonlijke ondersteuning niet regelen via een officiële thuiszorgaanbieder maar bijvoorbeeld via een particuliere hulp, een bekende, een uitwonend familielid of iemand uit de buurt wordt een laag tarief (€ 12,68) ingevoerd. Het uurtarief voor genoemde groep wordt toereikend geacht, uitgaande van criteria als het minimumloon en de functieschalen voor alfa-hulpen die in loondienst zijn genomen.

Indien een persoonsgebonden budget verstrekt wordt moet de burger een overeenkomst tekenen met de gemeente. Hierin is onder andere vastgelegd dat de budgethouder een deugdelijke administratie voert en een zorgovereenkomst tekent met de zorgverlener. De budgethouder kan hiervoor gebruik maken van de service van de SVB. Deze service bestaat onder meer uit het op verzoek van de budgethouder verzorgen van de salarisadministratie. Bij ziekte van de werknemer draagt de SVB zorg voor de wettelijk verplichte loondoorbetaling. En tevens verzorgt de SVB modelovereenkomsten en kan men er terecht met allerlei vragen op het terrein van bijvoorbeeld arbeidsrecht. Al deze service is gratis voor de budgethouder en wordt betaald door de gemeente Helmond.

Lid 2

Een individuele voorziening kan in principe verstrekt worden als Zorg in Natura, dan wel als persoonsgebonden budget. De voorziening wordt ingezet gedurende maximaal 4 maanden voor 3 uur per week. En richt zich op het treffen van een permanente oplossing. Hierbij wordt gekeken naar de

mogelijkheden van het inzetten van eigen kracht, eigen netwerk en de maatschappelijke steunsystemen. De tijdelijkheid en de specifieke specialistische inzet maakt dat een persoonsgebonden budget geen geschikte verstrekkingvorm is Persoonlijke ondersteuning 2. Daarom wordt Persoonlijke ondersteuning 2 dan ook enkel als Zorg in Natura toegekend. Hiervoor zijn door de gemeente specifieke afspraken gemaakt met de gecontracteerde zorgaanbieders.

Artikel 8 Uitbetaling bedrag persoonsgebonden budget voor Persoonlijke ondersteuning

Lid 1

Uitbetaling van het bedrag van een persoonsgebonden budget voor hulp bij Persoonlijke ondersteuning vindt in alle gevallen plaats per periode van 4 weken.

Lid 2

Hierin wordt mogelijk gemaakt dat de gemeente ondersteuning kan bieden aan de budgethouder bij gebruik van een persoonsgebonden budget. Deze ondersteuning is geregeld middels een contract met de Sociale Verzekeringsbank (SVB).

Hoofdstuk 4 Eigen bijdragen

Artikel 9 Omvang van eigen bijdragen

Lid 1

Met ingang van 1 oktober 2010 wordt behalve voor Persoonlijke ondersteuning en voor woningaanpassingen (aard en nagelvast) en voor vervoersvoorzieningen een eigen bijdrage opgelegd. In de bijlage "werkwijze eigen bijdrage berekening" bij deze Nadere regels wordt uitgelegd hoe de door de gemeente opgelegde bijdrage berekend wordt. Deze bijdrage wordt doorgegeven aan het Centraal Administratie Kantoor die de uiteindelijke periodebijdrage vaststelt.

De invoering van een drempelbedrag voor voorzieningen met beperkte kosten voorkomt dat personen vanwege de administratieve last afzien van het aanvragen van WMO voorzieningen. Het risico van 'mijdingsgedrag' en onnodige administratieve last bij zowel de burger als de gemeente wordt met het invoeren van het drempelbedrag voorkomen. Er wordt een drempelbedrag gehanteerd van € 1.000,- per kalenderjaar. Indien aan de burger 1 of meer voorzieningen verstrekt zijn binnen één kalenderjaar waarvan de gezamenlijke kostprijs meer bedragen dan het drempelbedrag, wordt voor alle voorzieningen een eigen bijdrage opgelegd.

Middels de gemeentelijke beleidsregel WWB 0148 worden burgers met een minimum inkomen gecompenseerd.

Lid 2 en 3

In artikel 3.5 van de Verordening wordt geregeld voor welke voorzieningen een eigen bijdrage verschuldigd is. Hoofdstuk IV van het Besluit maatschappelijke ondersteuning handelt over eigen bijdragen en het eigen aandeel bij financiële tegemoetkomingen. In artikel 4.1 van het Besluit maatschappelijke ondersteuning wordt in lid 1 onder a, b, c en d aangegeven welke bedragen de minister als maximum laat gelden voor welke groepen. Lid 2 van artikel 4.1. geeft aan dat de gemeenteraad kan bepalen dat de genoemde bedragen in gelijke mate gewijzigd worden. Wat onder "in gelijke mate" wordt begrepen, staat verwoord in de toelichting op artikel 4.1 van het Besluit maatschappelijke ondersteuning. Ook het percentage van 15% kan door de gemeenteraad naar beneden gewijzigd worden. In dit artikel worden de bedragen genoemd zoals die van toepassing zijn. De in dit artikel opgenomen inkomensgrenzen, beogen de eigen bijdrage mede afhankelijk te maken van het voor de betreffende groepen geldende sociale minimum. De hoogte ervan komt overeen met 120% van het verzamelinkomen op het sociaal minimum. Deze systematiek is afgeleid van de Regeling inzake financiële tegemoetkomingen en eigen bijdragen WVG, waarin bepaald was dat de draagkracht die in aanmerking genomen kon worden, toenam indien het inkomen ten minste 1,5 maal het voor de betreffende persoon geldende sociaal minimum bedroeg. De in dit artikel genoemde bedragen en inkomensgrenzen komen qua hoogte tevens overeen met de huidige eigen bijdrage regels van de AWBZ. Voor een rolstoel is geen eigen bijdrage verschuldigd (In artikel 4.1 lid 4 van het Besluit maatschappelijke ondersteuning is geregeld dat voor een rolstoel geen eigen bijdrage verschuldigd is).

De hoogte van de eigen bijdrage in 2012 wordt vastgesteld op basis van het verzamelinkomen van de aanvrager en dat van zijn eventuele partner in 2010. Indien het verzamelinkomen nog niet is vastgesteld wordt voor de berekening gebruik gemaakt van het belastbaar loon in 2009 wat te herleiden is uit de jaaropgave.

Hoofdstuk 5 Woonvoorzieningen

Artikel 10 Vaststelling persoonsgebonden budget voor woonvoorzieningen

Lid 1

In artikel 10, lid 1, is geregeld hoe het persoonsgebonden budget voor een woonvoorziening wordt vastgesteld. Het gaat daarbij om de kosten van de door het college goedgekeurde offerte, of de prijsbepaling van de Limitatieve lijst. Dit is een lijst van standaard woonvoorzieningen. In de offerte kan een aantal kosten teruggevonden worden. Te denken valt hierbij aan de kosten van bouw, maar ook aan eventuele kosten architect, kosten van vergunningen en kosten van toezicht. Door uit te gaan van de kosten van de goedgekeurde offerte of de prijsbepaling van de Limitatieve lijst is het mogelijk per offerte andere kosten mee te nemen. Zo zullen toezichtkosten bij een kleine verbouwing geen rol spelen. Hierover zijn met de verhuurders samenwerkingsafspraken gemaakt.

Artikel 11, lid 2, geeft aan dat aan een persoonsgebonden budget voor woningvoorzieningen nadere voorwaarden gesteld kunnen worden middels een op te stellen Programma van Eisen waaraan de voorziening moet voldoen.

Artikel 11, lid 3, regelt dat het persoonsgebonden budget verleend wordt aan de eigenaar van de woonruimte.

Artikel 11, lid 4, geeft het afschrijvingsschema aan volgens welk schema bij verkoop van de woning of bij een wijziging van de tenaamstelling dan wel overdracht van de eigendomsrechten van de woning binnen 10 jaar een eventueel bedrag, dat het gevolg is van de meerwaarde van de woning door de aanpassing, aan het college moet worden terugbetaald.

Artikel 11 Eigen bijdrage en hoogte financiële tegemoetkomingen in de kosten van woonvoorzieningen

Lid 1

e hoogte van de financiële tegemoetkoming in de kosten van verhuizing en (her)inrichting bedraagt € 3.777,- ongeacht het feit of het een gehandicapte of niet-gehandicapte (die een woning vrijmaakt) aanvrager betreft. De financiële tegemoetkoming is in beide gevallen een forfaitaire vergoeding. Dit betekent dat er geen relatie is met de werkelijk te maken kosten en het inkomen. Zijn de werkelijke kosten hoger dan zijn de meerkosten voor rekening van de betrokkene. Zijn de werkelijke kosten lager dan is het overschot voor de betrokkene.

Lid 2

De voor subsidie in aanmerking komende kosten van een bouwkundige of woontechnische woonvoorziening worden vergoed met toepassing van de berekening van een eigen bijdrage conform artikel 9 lid 2 van deze Nadere regels.

Lid 3

De instandhoudingskosten (kosten voor onderhoud, keuring en reparatie) van een traplift aangebracht in het kader van de Wmo worden vergoed tot de werkelijke kosten en voor de overige gevallen niet aangebracht in het kader van de Wmo maar waar wel een WMO indicatie voor bestaat, de werkelijke kosten met een maximum van € 273,- per kalenderjaar. Dit bedrag wordt niet geïndexeerd aangezien de daadwerkelijke onderhoudskosten op dit moment lager zijn.

Artikel 12 Kosten van tijdelijke huisvesting

Dit artikel bepaalt de hoogte van de financiële tegemoetkoming indien de aanvrager zich als gevolg van een woningaanpassing tijdelijk elders moet huisvesten. De maximale vergoeding is gelijk aan de werkelijke kosten met een maximum van het bedrag genoemd in artikel 13 eerste lid onder a van de Wet op de huurtoeslag. De maximale duur is 6 maanden.

Artikel 13 Kosten van huurderwing

Dit artikel bepaalt de hoogte van de financiële tegemoetkoming die aan een verhuurder kan worden verstrekt wegens huurderwing. Voorwaarde voor deze verstrekking is dat de betreffende woonruimte is aangepast voor meer dan € 3.000,- (lid 1). De hoogte van de financiële tegemoetkoming is de helft van de kale huurprijs van de woonruimte, met een maximum van het bedrag genoemd in artikel 13 eerste lid onder a van de Wet op de huurtoeslag (lid 2). De gemeente betaalt huurderwing zodat de woning ingezet kan worden voor belanghebbenden die urgent een aangepaste woning nodig hebben.

Artikel 14 Aantal vierkante meters grond waarvoor financiële tegemoetkoming mogelijk is

Dit artikel bevat nadere regels indien ten behoeve van een bouwkundige of woontechnische woonvoorziening grond moet worden aangekocht. De regels en aantallen vierkante meters zijn afkomstig uit publicaties van de VNG en zullen hieraan bij wijziging worden aangepast. De in dit artikel genoemde aantallen vierkante meters betekent niet dat bij aanpassing van een bestaande woning alle ruimten ook moeten voldoen aan de genoemde aantallen vierkante meters om te kunnen voldoen aan het compensatiebeginsel.

Artikel 15 Maximaal aanpassingsbedrag woonwagen/woonschip in bepaalde situaties

Artikel 5.15 van de verordening beperkt het recht op woonvoorzieningen aan woonwagens en woonschepen in bepaalde situaties. Lid 2 van dit artikel geeft het college de bevoegdheid om in het onderhavige besluit een maximum vast te stellen aan de hoogte van financiële tegemoetkoming voor de betreffende woonvoorzieningen. Van deze bevoegdheid is door middel van dit artikel gebruik gemaakt.

Artikel 16 Niet toepassen primaat verhuizing

Dit artikel somt een aantal voorwaarden op waaraan voldaan moet zijn om het primaat van de verhuizing te kunnen toepassen. Is aan één van de voorwaarden niet voldaan dan blijft het primaat van de verhuizing buiten toepassing. In dat geval zal veelal een woonvoorziening in de vorm van (een financiële tegemoetkoming in de kosten van) een woningaanpassing moeten worden toegekend. Afwijken van het primaat van de verhuizing is overigens ook mogelijk op grond van andere redenen dan welke genoemd worden in dit artikel. Zie in dit verband de toelichting op artikel 5.4 van de verordening. In het geval het verhuisprimaat dient te worden toegepast en de aanvrager niet wenst te verhuizen, wordt in dit artikel ook geregeld dat hem de mogelijkheid wordt geboden van een inkomensafhankelijke vergoeding tot maximaal de grens van het verhuisprimaat (€ 8.954,-) onder de voorwaarde dat de woningaanpassing geheel conform het programma van eisen wordt uitgevoerd.

Artikel 17 Maximaal aanpassingsbedrag voor bezoekbaar maken woning

Artikel 5.9 lid 4 van de verordening geeft het college de bevoegdheid om de hoogte van de financiële tegemoetkoming voor het bezoekbaar maken van een woning te maximeren. Van deze bevoegdheid is door middel van dit artikel gebruik gemaakt.

Artikel 18 Minimum aanpassingsbedrag waarbij terugbetalingsverplichting

Op grond van artikel 5.20 van de verordening is de woningeigenaar bij verkoop of bij een wijziging van de tenaamstelling dan wel overdracht van de eigendomsrechten van de woning binnen 10 jaar na de datum van gereedmelding van de werkzaamheden verplicht tot terugbetaling van de aanpassingskosten verminderd met de afschrijving indien die aanpassingskosten een door het college vast te stellen bedrag te boven gaan. In dit artikel is dit bedrag vastgesteld.

Hoofdstuk 6 Het zich lokaal verplaatsen per vervoermiddel

Artikel 19 Vormen van te verstrekken voorzieningen

Dit artikel geeft een overzicht van alle mogelijke vervoersvoorzieningen die op grond van artikel 6.1 van de verordening verstrekt kunnen worden. Lid 1 geeft aan dat het primaat bij het collectief vraagafhankelijk vervoer ligt, zoals vastgelegd in de verordening. Zie hiervoor de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep (CRvB 28-10-2009, nr 08/7382 WMO, LJN BK 2504) Lid 3 regelt de wijze waarop een financiële tegemoetkoming voor een vervoersvoorziening wordt vastgesteld. Hierbij wordt uitgegaan, conform de verordening, van de goedkoopst compenserende voorziening.

Artikel 20 Omvang vervoersvoorziening

Als uitgangspunt bij een vervoersvoorziening geldt dat het altijd gaat om een tegemoetkoming in de meerkosten, omdat iedereen geacht wordt de kosten van normaal openbaar vervoer uit het reguliere inkomen te voldoen.

Door Valys wordt vanaf 1 april 2004 het bovenregionale vervoer vanaf 6 OV-zones verzorgd. De gemeente heeft voor de persoon als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder g, onderdeel 5 en 6 van de wet de zorg voor het vervoer tot en met 5 OV-zones. Dit vervoer geschiedt middels het collectief vervoer.

Voor het gebruik van collectief vervoer in het vervoergebied Helmond geldt voor personen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder g, onderdeel 5 en 6 van de wet en voor personen van 75 jaar of ouder dat deze gesubsidieerd kan reizen tegen het geldende OV-tarief (€ 0,55) voor 1 opstapzone per rit + € 0,55 per OV zone). Het vervoersgebied bestaat uit een schil van 5 zones rondom het woonadres en is daarmee voor iedere pashouder verschillend. Binnen dit gebied kan de pashouder vrij reizen. Het vervoergebied kan niet vergroot worden door eerst vijf zones te reizen en vervolgens een aansluitende nieuwe rit te bestellen naar een bestemming verder dan vijf zones vanaf het woonadres.

Wanneer de persoon als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder g, onderdeel 5 en 6 van de wet geen gebruik kan maken van het collectief vervoer geldt er een financiële tegemoetkoming in de kosten van gebruik van eigen auto of auto van een derde van € 600,- indien beide echtgenoten gehandicapt zijn en beiden geen gebruik kunnen maken van het collectief vervoer geldt er een financiële tegemoetkoming van € 830,-. Deze tegemoetkoming is berekend op basis van de ANWB-richtprijs ad € 0,35 per km minus het OV-tarief per km van € 0,12 is € 0,23 x 2000 km. (De ANWB-richtprijs ad € 0,33 van 2009 kan jaarlijks worden geïndexeerd met het prijsindexcijfer van de consumentenprijsindex alle huishoudens volgens het CBS.

Daardoor bedraagt de richtprijs over 2012 € 0,35. Het OV-tarief per km is berekend door het bedrag van € 0,55 per OV zone te delen door het gemiddeld aantal km per zone van 4,5 km, waardoor het OV-tarief per km in 2012 € 0,12 bedraagt.) Als tegemoetkoming in de vaste lasten van het gebruik van een eigen auto, zoals bv. verzekering, motorrijtuigenbelasting, onderhoud, e.d., is in de financiële tegemoetkoming van € 600,- c.q. € 830,- een bedrag opgenomen van € 140,-. Dit bedrag geldt als tegemoetkoming voor extra vaste kosten naast de vergoeding in de vaste lasten die reeds opgenomen is in de ANWB-richtprijs van € 0,35 per km over 2012. Het bedrag van € 140,- is berekend op basis van de door de Belastingdienst gehanteerde onbelaste vergoeding van maximaal € 0,19 per km minus het OV-tarief per km van € 0,12 is € 0,07 x 2000 km. Wanneer de persoon als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder g, onderdeel 5 en 6 van de wet geen gebruik kan maken van het collectief vervoer en gebruik maakt van een (rolstoel)taxi in plaats van de eigen auto of de auto van een derde, geldt dat genoemde normbedragen op basis van overlegging van nota's aangevuld wordt tot maximaal 2000 te reizen kilometers op jaarbasis op basis van het commerciële (rolstoel)taxitarief en onder aftrek van het OV-tarief van € 0,12 per km.

Een financiële tegemoetkoming voor vervoer met een particuliere auto van € 600,- is, gelet op het vervoersgebied waarbinnen de gehandicapte in staat moet worden gesteld zo'n 1500 tot 2000 kilometer te kunnen reizen, alleszins toereikend. Hiermee wordt ook aangesloten bij de maximaal te reizen kilometers van 2000 bij het collectief vervoer. Indien geen gebruik kan worden gemaakt van het CVV en overig (rolstoel)taxivervoer medisch geïndiceerd is, worden als uitgangspunt de voorstaande budgetten gehanteerd. Rekening houdend met de individuele vervoersbehoefte, kan een hoger vervoersbudget worden toegekend, afgestemd op de persoonlijke omstandigheden en behoeften van de klant.

Een financiële tegemoetkoming voor de kosten voor het gebruik van een bruikleenauto is gesteld op € 140,-. De reden hiervan is dat de gemeente Helmond bruikleenauto's least en vervolgens ter beschikking stelt aan de persoon als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder g, onderdeel 5 en 6 van de wet waarbij alle kosten, behalve de brandstofkosten, in de leaseprijs zijn begrepen. Voor de persoon blijven alleen de benzinekosten en als financiële tegemoetkoming voor de kosten daarvan geldt een budget van € 140,-. Dit budget is berekend op basis van de door de Belastingdienst gehanteerde onbelaste vergoeding van maximaal € 0,19 per km minus het OV-tarief per km van € 0,12 is € 0,07 x 2000 km.

Indien de persoon geen gebruik kan maken van het collectief vervoer, kan als aanvullende financiële tegemoetkoming voor gebruik van (eigen) auto en / of taxi 50% van het bepaalde in lid 2 onder sub b worden verstrekt. Indien nodig kan deze vervoersvoorziening worden verhoogd naar 150%. Eveneens kan de hardheidsclausule worden toegepast, zodat hierdoor reeds afdoende tegemoetgekomen kan worden aan individualisering van de aantoonbare afwijkende vervoersbehoefte. De vervoersvoorzieningen in natura zijn technisch niet ingericht voor langere afstanden buiten de gemeentegrenzen. Daarnaast is er sprake van seizoensinvloeden op de gebruiksmogelijkheden van de vervoersvoorzieningen in natura. Daarom bestaat de mogelijkheid tot toekenning van dit aanvullend gebruik van het collectief vervoer of de aanvullende financiële tegemoetkoming. Ook voor bewoners van AWBZ instellingen dient maatwerk te worden geleverd. Personen in een AWBZ instelling ontvangen 50% van het bepaalde in lid 2 onder sub b. Bij een aantoonbaar

grotere vervoersbehoefte kan individualiserend een hoger vervoersbudget tot maximaal 150% worden toegekend. Tevens is er in de verordening een hardheidsclausule opgenomen. Tot de kosten van een vervoersvoorziening worden ook de noodzakelijke begeleidingskosten voor openbaar vervoer gerekend, waarvoor een budget kan worden toegekend van € 357,- per jaar.

Artikel 21 Algemeen gebruikelijke vervoersvoorzieningen

Artikel 21 legt vast vanaf welke inkomensgrens de auto algemeen gebruikelijk wordt geacht. Deze grens werd in de Wvg uitgedrukt in termen afgeleid van het norminkomen. Het Besluit maatschappelijke ondersteuning spreekt evenwel niet meer over het norminkomen.

Hoofdstuk 7 Verplaatsen in en rond de woning

Artikel 22 Rolstoelvoorziening

De maximale hoogte van het persoonsgebonden budget voor de kosten van onderhoud, reparatie en verzekering van een zelf aangeschafte rolstoelvoorziening in natura wanneer daar een Wmo indicatie voor bestaat, is afhankelijk gesteld van het soort rolstoel.

Artikel 23 Gemaximeerde financiële vergoeding voor een sportrolstoel of een sportvoorziening

Lid 1

Een sportrolstoel of sportvoorziening wordt alleen verstrekt als een financiële tegemoetkoming. Deze financiële tegemoetkoming is niet kostendekkend en dient beschouwd te worden als tegemoetkoming in de kosten van aanschaf en onderhoud voor een periode van minimaal drie jaar of afhankelijk van de levensduur van de sportrolstoel of van de sportvoorziening.

Lid 2, 3 en 4

Sporten is bij uitstek een activiteit waar de belanghebbende met een beperking medemensen kan ontmoeten en sociale verbanden aan kan gaan. De belanghebbende die in aanmerking komt voor een individuele sportvoorziening ontvangt een gemaximeerde financiële vergoeding waar hij de sportvoorziening mee aan kan schaffen voor een periode van minimaal drie jaar en afhankelijk van de levensduur van de sportvoorziening. De hoogte van de vergoeding is gemaximeerd op € 6.138,-. De werkelijke kosten van de sportvoorziening worden tot dit maximum gedekt. Om de werkelijke kosten van de sportvoorziening te kunnen bepalen, dient de belanghebbende twee offertes te overleggen. Van elke offerte wordt het totaalbedrag berekend door de aanschafprijs + de kosten voor onderhoud voor drie jaar bij elkaar op te tellen. Het laagste totaalbedrag wordt als financiële vergoeding aan de belanghebbende uitgekeerd. Het gemaximeerde bedrag van € 6.138,- is tot stand gekomen op basis van verkregen informatie van Gehandicaptensport Nederland en kan jaarlijks worden geïndexeerd op grond van het prijsindexcijfer van het Centraal Bureau van Statistiek.

Voorbeelden van sportvoorzieningen zijn: (race)tandem, hand- en koppelbikes, aangepast paardrijzadel, zitski, sportprothesen, etc. Maar ook kleine hulpmiddelen als foamballen, rackets, grips, badges, etc. Het verstrekken van sportvoorzieningen zal altijd maatwerk zijn. Het is hierbij belangrijk om af te stemmen met de behandelend arts dan wel het revalidatiecentrum van de belanghebbende. Eén op één begeleiding bij het sporten en separaat vervoer ten behoeve van sporten wordt niet gezien als een individuele sportvoorziening in het kader van deze verordening. Topsport zal net als bij mensen zonder beperking, vaak hoge uitgaven vergen voor sporthulpmiddelen. Het gemaximeerde bedrag van € 6.138,- zal voor topsport niet toereikend zijn. Er zijn hiervoor ook andere mogelijkheden.

Hoofdstuk 8 Advisering en samenhangende afstemming

Artikel 24 Verplicht advies

De Verordening voorzieningen maatschappelijke ondersteuning Helmond 2010 bepaalt in artikel 2.3 lid 2 dat in bepaalde situaties boven een bepaald bedrag verplicht advies gevraagd moet worden. In artikel 24 staat dit bedrag vermeld.

Artikel 25 Samenhangende afstemming

De Verordening voorzieningen maatschappelijke ondersteuning Helmond 2010 bepaalt in artikel 8.2 dat in deze Nadere regels bepaald moet worden op welke wijze de verkrijging van individuele voorzieningen samenhangend wordt afgestemd op de situatie van de aanvrager. Bij deze eisen is aangesloten bij de eisen die het Zorgindicatiebesluit stelt ten aanzien van het onderzoek inzake de AWBZ. Hierdoor is enerzijds de samenhang met de AWBZ gewaarborgd, maar wordt anderzijds ook een ruime hoeveelheid informatie vergaard waarmee het college een zorgvuldig, op de individuele situatie af te stemmen besluit kan nemen.

Artikel 26 en 27 behoeft geen toelichting

Bijlage 1 van de nadere regels maatschappelijke ondersteuning.

Uitleg eigen bijdrage systematiek

In deze bijlage wordt uitgelegd hoe de (maximale) eigen bijdrage per voorziening wordt vastgesteld. Deze bijdrage wordt doorgegeven aan het CAK. Aan de hand van de inkomstgegevens bepaalt het CAK de periodebijdrage voor de burger.

Uitgangspunten eigen bijdrage regeling

1. Bij het berekenen van de eigen bijdrage wordt uitgegaan van de kostprijs en de economische levensduur van de voorziening. Onder de kostprijs van een voorziening vallen de aanschafkosten en de instandhoudingskosten zoals verzekering, onderhouds- en reparatie kosten. De opgelegde eigen bijdrage mag de kostprijs van de voorziening niet overschrijden. Dus zodra de belanghebbende de kostprijs van de voorziening heeft betaald, kan voor die betreffende voorziening niet langer een eigen bijdrage worden gevraagd.
2. Voor de bepaling van de kostprijs en de economische levensduur van vervoersvoorzieningen in natura en losse woonvoorzieningen wordt uitgegaan van de contractafspraken met de leverancier. Er is een kernassortiment van voorzieningen opgesteld, dit zijn de voorzieningen die bij voorkeur ingezet worden. De voorzieningen zijn onderverdeeld in productgroepen. Sommige productgroepen zijn weer in categorieën onderverdeeld. (bijvoorbeeld scootmobielen zijn onderverdeeld in niet geveerd, geveerd en extra geveerd). Om de uitvoering te vereenvoudigen is er per categorie, uitgaande van de laagste kostprijs, een maximale eigen bijdrage vastgesteld. Dit wordt inzichtelijk in de bijgevoegde voorzieningenlijst. Indien een middel wordt verstrekt buiten het kernassortiment, zullen op basis van offerte de kostprijs en de economische levensduur worden vastgesteld. De kostprijs van de voorziening wordt vergeleken met de kostprijs uit het kernassortiment. Indien de kostprijs ver naar boven afwijkt zal op basis van de daadwerkelijke offertekosten de op te leggen maximale eigen bijdrage worden berekend. Bij bijvoorbeeld een scootmobiel is dit een bedrag van € 5.000,-.
3. Indien een voorziening in bruikleen is verstrekt wordt een eigen bijdrage opgelegd gedurende het recht op de voorziening. Bij verstrekking wordt er een bruikleenovereenkomst gesloten tussen belanghebbende en de gemeente. Er is geen wettelijke basis om de eigen bijdrage aan te merken als vergoeding voor het gebruik van de voorziening. Voor de voorziening wordt dan ook geen eigen bijdrage opgelegd in het kader van artikel 15 van de Wet.
4. Indien voorzieningen in eigendom zijn verstrekt wordt een eigen bijdrage opgelegd gedurende een termijn van 39 perioden (3 jaar). Zoals vastgesteld in artikel 4.1 lid 5 van het Besluit Maatschappelijke Ondersteuning.
5. Er wordt uitsluitend een eigen bijdrage opgelegd voor voorzieningen toegekend aan personen boven de 18 jaar.
6. Er wordt een drempelbedrag van € 1.000,- gehanteerd. Bij toekenning van een of meerdere voorzieningen beneden de kostprijs van € 1.000,- wordt geen eigen bijdrage gevraagd. Als de aanvrager 1 of meer voorzieningen in één kalenderjaar toegekend krijgt, waarbij het totale bedrag meer

dan € 1.000,- bedraagt, wordt alsnog een eigen bijdrage opgelegd over alle verstrekte voorzieningen.

7. Compensatiemogelijkheden minima:

Door de gemeente is een compensatieregeling vastgesteld. Deze houdt in dat aan burgers met een inkomen beneden een vastgestelde inkomensgrens geen eigen bijdrage wordt opgelegd. Burgers met een laag inkomen die niet in aanmerking komen voor de compensatieregeling kunnen een beroep doen op de individuele bijzondere bijstand. Deze compensatieregeling is terug te vinden in beleidsregel WWB 0148. http://www.handboekwwb.nl/show_beleidswijzer.php?action=toonBeleidswijzer&id=b148

Voor de volgende voorzieningen wordt een eigen bijdrage opgelegd:

1. Persoonlijke ondersteuning
2. Vervoersvoorzieningen
3. Woonvoorzieningen

Met opmaak:
opsommingstekens en
nummering

1. Persoonlijke ondersteuning

Bij het verstrekken van Persoonlijke ondersteuning is de aanvrager een eigen bijdrage verschuldigd. Deze eigen bijdrage is gebaseerd op de kostprijs van de voorziening. De kostprijs voor Zorg in Natura is vastgesteld op basis van de uit de aanbesteding laagste prijs voor Persoonlijke ondersteuning. Voor Persoonlijke ondersteuning in de vorm van een persoonsgebonden budget wordt uitgegaan van de door het college vastgestelde tarieven.

In 2012 worden de volgende tarieven gehanteerd:

Tarief voor Zorg in Natura: € 21,79

Tarief voor een persoonsgebonden budget

Indien zorg ingekocht wordt van een officiële thuiszorgaanbieder: € 21,80

Overige ingekochte zorg, bijvoorbeeld zorg geregeld bij een buurtgenoot, een kennis of een niet inwonend familielid: € 12,68. Zoals vastgelegd in artikel 8 van deze nadere regels.

2. Vervoersvoorzieningen

Vervoersvoorzieningen in natura (scootmobiel, driewiel fiets)

Voor vervoersvoorzieningen in natura is de aanvrager een eigen bijdrage verschuldigd. Dit onafhankelijk of deze voorziening als natura voorziening of als persoonsgebonden budget (PGB) wordt verstrekt.

De berekening is als volgt:

Eigen bijdrage = aanschafkosten + (onderhoud x 12 maanden x technische levensduur) = totaal bedrag : levensduur in perioden.

In de voorzieningenlijst is te zien dat de technische levensduur niet voor alle voorzieningen hetzelfde is.

Bijvoorbeeld voor een scootmobiel is dit 7 jaar, voor een aankoppelfiets 5 jaar.

Voorbeeld a

Scootmobiel merk Pride Luna. Categorie: geveerde scootmobiel

De maximaal op te leggen eigen bijdrage bedraagt:

De aanschafprijs: € 2.354,86, de technische levensduur van de voorziening is vastgesteld op 7 jaar

De kosten van het onderhoud per jaar zijn € 21,24 x 12 = 254,88

€ 2.354,86 + (€ 254,88 x 7) : 91 (perioden) = € 45,48

De hoogte van deze eigen bijdrage staat in de bijgevoegde voorzieningenlijst.

Voorbeeld b

Scootmobiel merk Afikim Sportster. Categorie: middel buiten het kernassortiment.

Aanschafprijs: € 4.644,28, de technische levensduur van de voorziening is 7 jaar

De instandhoudingskosten per maand zijn vastgesteld op: € 21,24

De maximaal op te leggen eigen bijdrage bedraagt:

€ 4.644,28 + (€ 21,24 x 12 x 7) = € 6.428,44 : (7 x 13 per.) = € 70,64

Kostprijs (aanschafprijs plus instandhoudingskosten) > € 5.000,- .

Omdat de kostprijs van deze voorziening > € 5.000,- bedraagt, wordt de eigen bijdrage berekend aan de hand van de werkelijke kosten.

Collectief vervoer

Voor het gebruik van het collectief vervoer wordt een reizigersbijdrage betaald. Zoals beschreven in de toelichting bij artikel 21 van de Nadere regels maatschappelijke ondersteuning 2011. Er wordt geen eigen bijdrage opgelegd.

Financiële vergoeding vervoer

Hiermee wordt bedoeld: een financiële tegemoetkoming voor rolstoeltaxi, eigen vervoer of voor begeleidingskosten bij het openbaar vervoer. In de berekening van de financiële vergoeding is rekening gehouden met de reizigersbijdrage, vergelijkbaar met het collectief vervoer.

Aanpassing auto

De auto-aanpassing wordt betaald in de vorm van een gemaximeerde financiële tegemoetkoming van € 6.138,-. Hiervoor wordt geen eigen bijdrage opgelegd.

Bruikleenauto

Bij verstrekking van een auto zijn de brandstofkosten voor eigen rekening. Dit is te vergelijken met de reizigersbijdrage bij het collectief vervoer. Daarom wordt er bij verstrekking van een auto geen eigen bijdrage opgelegd.

3. Woningaanpassingen

Woonvoorzieningen in natura (toiletstoel, badplank)

Voor losse woonvoorzieningen is de aanvrager een eigen bijdrage verschuldigd. Onafhankelijk of de woonvoorziening in natura of in de vorm van een PGB is verstrekt.

De berekening is als volgt:

Eigen bijdrage = aanschafkosten + (onderhoud x 12 maanden x technische levensduur) = totaal bedrag : levensduur in perioden.

De kostprijs van de meeste woonvoorzieningen (bijvoorbeeld een toiletstoel of een douchestoel) zijn minder dan € 1.000,-. Deze kosten zijn lager dan het drempelbedrag en daarom wordt hiervoor geen eigen bijdrage opgelegd. Indien een woonvoorziening in combinatie met een andere voorziening in dat kalenderjaar wordt verstrekt waarbij de gezamenlijke kosten meer bedragen dan € 1.000,- zal voor alle voorzieningen een bijdrage opgelegd worden.

Voorbeeld:

Een badplank versterkt in eigendom:

Aanschafprijs: € 27,72

Onderhoud: geen kosten voor periodiek onderhoud

Levensduur: niet van belang. Omdat het een verstrekking in eigendom is kan maximaal voor 39 perioden een eigen bijdrage worden opgelegd.

Er wordt geen eigen bijdrage opgelegd omdat het een voorziening betreft van € 1.000,00.

Behalve als de badplank deel uitmaakt van meerdere voorzieningen die binnen 1 kalenderjaar verstrekt worden en de kosten boven het drempelbedrag van € 1.000 – uitkomen.

De hoogte van de eigen bijdrage voor de badplank bedraagt dan:

€ 27,72 : 39 (perioden) = € 0,71

Woningaanpassingen (aard en nagelvast)

Deze woningaanpassingen worden verstrekt in eigendom aan de eigenaar van de woning. Voorbeelden hiervan zijn een douchezitje, drempelhulpen maar ook bijvoorbeeld het plaatsen van een woonunit. De aanvrager is hiervoor een eigen bijdrage verschuldigd. Deze eigen bijdrage is gebaseerd op de kostprijs (aanschafprijs plus de manuren en de installatiekosten).

De kostprijs voor eenvoudige woningaanpassingen zijn terug te vinden in de limitatieve lijst. Deze is terug te vinden in richtlijn I 027 van de gemeentelijke beleidsregels.

http://www.handboekwmo.nl/show_beleidswijzer.php?action=toonBeleidswijzer&id=i027

Voorbeeld:

Er wordt een kleine woningaanpassing verstrekt te weten: een verhoogd toilet met 2 toiletbeugels en een douchezitje. De totale kosten inclusief bevestigingsmateriaal en manuren zijn € 1.103,56

Onderhoud: geen kosten voor periodiek onderhoud

Levensduur: niet van belang. Omdat het een verstrekking in eigendom is kan maximaal voor 39 perioden een eigen bijdrage worden opgelegd.

De maximaal op te leggen eigen bijdrage bedraagt:

€ 1.103,56 : 39 = € 28,30

Traplifft

Een traplifft is een bijzondere woningaanpassing. De traplifft wordt in bruikleen verstrekt dit in verband met hergebruik. Op grond van de levensduur van de voorziening is ervoor gekozen een gebruiksduur te hanteren van 15 jaar.

Berekening eigen bijdrage traplifft:

Eigen bijdrage = aanschafkosten + (onderhoud x technische levensduur) = totaal bedrag : levensduur in perioden

Ook hierbij wordt in verband met vereenvoudiging van de uitvoering uitgegaan van de goedkoopste traplifft.

Kosten van een traplifft: € 3457,37+ (€ 134,30 x 15) = € 5471,87 : (15x13) = € 28,06 per periode

Verhuiskostenvergoeding en bemiddeling

Geen eigen bijdrage.

Het betreft een financiële tegemoetkoming die niet gerelateerd is aan de werkelijke kosten. Daarom wordt hier geen eigen bijdrage voor opgelegd.

Woningsanering

Hiervoor wordt geen eigen bijdrage opgelegd.

Rolstoelvoorzieningen

Rolstoel

Voor rolstoelen wordt geen eigen bijdrage opgelegd. Dit conform artikel 4.1 lid 6 sub b van het Besluit maatschappelijke ondersteuning.

Sportrolstoel en sportvoorziening

Het betreft een gemaximeerde financiële tegemoetkoming. Deze voorziening wordt gelijk gesteld aan rolstoel. Er wordt geen eigen bijdrage opgelegd.

Rekenvoorbeelden eigen bijdrage.

Onderstaande voorbeelden zijn gebaseerd op de bedragen van 2009. Er is voor gekozen de bedragen niet aan te passen omdat de systematiek van berekenen daardoor niet wijzigt.

Voorbeeld 1

Mevrouw J. is alleenstaand en ouder dan 65. Haar verzamelinkomen in 2009 bedraagt €16.000,-. Haar maximale periodebijdrage is: € 30,90.

Mevr. J heeft reeds Persoonlijke ondersteuning 1 (3 uur per week). En vraagt een scootmobiel aan.

De opgelegde eigen bijdrage voor de Persoonlijke ondersteuning bedraagt:

De eigen bijdrage is gelijk aan de kostprijs. In een periode van 4 weken zijn de kosten voor Persoonlijke ondersteuning:

4 (weken) x 3 (uur) x € 21,49 = € 257,88

Mevr. J. ontvangt een scootmobiel (Pride Luna, cat. 3.2.2).

De aanschafprijs: € 2.354,86

Technische levensduur: 7 jaar

Onderhoud per jaar: € 21,24 x 12 = 254,88

€ 2.354,86 + (€ 254,88 x 7) : 91 (perioden) = € 45,48

De maximaal op te leggen eigen bijdrage: € 257,88 + € 45,48 = € 303,36

De eigen bijdrage is hoger dan de maximale periodebijdrage.

Mw. J. betaalt dus € 30,90 per 4 weken periode.

Zie voor het vaststellen van de eigen bijdrage de voorzieningenlijst.

Voorbeeld 2

Het echtpaar P. zijn beiden ouder dan 65. Het gezamenlijk verzamelinkomen in 2009 bedraagt € 42.134,-.

De maximaal op te leggen eigen bijdrage van de heer en mevrouw P. bedraagt € 275,02.

Mevrouw P. ontvangt een toiletstoel. Tevens heeft mevrouw P. vanwege haar handicap vorig jaar een indicatie gekregen voor 1,5 uur Persoonlijke ondersteuning 1 per week.

Het gemeentelijk beleid geeft aan dat voor (woon- en vervoers) voorzieningen met een kostprijs lager dan € 1.000,- geen eigen bijdrage wordt opgelegd. Dit betekent dat mevrouw P geen eigen bijdrage krijgt opgelegd voor de toiletstoel.

De maximaal op te leggen eigen bijdrage voor de Persoonlijke ondersteuning 1 bedraagt:

4 (weken) x 1,5 (uur) x € 21,49 = € 128,94

Totaal op te leggen eigen bijdrage: € 128,94

De eigen bijdrage is lager dan de maximale periode bijdrage. Het echtpaar P betaalt dus

€ 128,94 per 4 weken periode.

Zie voor het vaststellen van de eigen bijdrage de voorzieningenlijst.

Voorbeeld 3

Meneer H. is alleenstaand en jonger dan 65. Zijn verzamelinkomen in 2009 bedraagt € 13.000.

Zijn maximale periodebijdrage bedraagt € 17,80

Meneer H. ontvangt als WMO voorziening een woningaanpassing (in eigendom) van € 8.000,- (offertebedrag) plus een traplift. Voor de woningaanpassingen wordt een eigen bijdrage opgelegd voor de maximale termijn van 39 perioden van 4 weken.

De opgelegde eigen bijdrage voor de woningaanpassing bedragen: € 8.000 : 39 = € 205,13

De traplift wordt in bruikleen verstrekt.

De aanschafprijs: € 3.457,37, de onderhoudskosten op jaarbasis bedragen: € 134,30

De vastgesteld levensduur: 15 jaar

De maximaal op te leggen eigen bijdrage bedraagt: € 3457,37+ (€ 134,30 x 15) = € 5471,87 : (15x13) = € 28,06 per periode van 4 weken.

De totaal opgelegde eigen bijdrage bedraagt: € 205,13 + € 28,06 = € 233,19 voor de duur van 3 jaar. Daarna bedraagt de opgelegde eigen bijdrage uitsluitend de bijdrage voor de traplift, namelijk: € 28,06 per periode van 4 weken.

De maximale periode bijdrage is lager dan de opgelegde bijdrage. Dhr H. betaalt € 17,80 per 4 weekse periode aan eigen bijdrage.

Voorbeeld 4

Meneer en mevrouw B. zijn beiden ouder dan 65. Het verzamelinkomen in 2009 bedraagt € 35.000

Hun maximale periodebijdrage bedraagt: € 192,70.

Mevr. B ontvangt een losse douchestoel en een woningaanpassing. De kostprijs voor de woningaanpassing bedraagt € 900,-. De kostprijs voor de douchestoel bedraagt € 129,22.

De kostprijs van de douchestoel en de kostprijs voor de woningaanpassing bedragen afzonderlijk beide minder dan € 1.000,-. Omdat echter de gezamenlijke kosten meer bedragen dan € 1.000,- is mevrouw over de totale woningaanpassing een eigen bijdrage verschuldigd.

Voor de woningaanpassing wordt een eigen bijdrage opgelegd van:

€ 900,00 : 39 (perioden) = € 23,08

Voor de losse douchestoel wordt een eigen bijdrage opgelegd van:

€ 129,22 : 91 (perioden) = € 1,42

De maximaal op te leggen eigen bijdrage bedraagt: € 23,08 + € 1,42 = € 24,50

De maximale periodebijdrage is hoger dan de opgelegde bijdrage. Het echtpaar B betaalt per 4 weekse periode: € 24,50.

Voorzieningenlijst eigen bijdragen WMO 2012

Persoonlijke ondersteuning (PO)	Kostprijs	Uurprijs	Termijn		Opgelegde eigen bijdrage
PO 1 PGB laag tarief	uurtarief	€ 12,68	gebruiksduur		aantal uren zorg x uurtarief

PO 1 PGB hoog tarief	uurtarief	€ 21,80	gebruiksduur		aantal uren zorg x uurtarief
PO 1 ZIN	uurtarief	€ 21,80	gebruiksduur		aantal uren zorg x uurtarief
PO 2 ZIN	uurtarief	€ 34,90	gebruiksduur		aantal uren zorg x uurtarief
Vervoersvoorziening	Kostprijs	Aanschafprijs	Instanth. kosten	Techn. levensduur	Opgelegde eigen bijdrage

Driewiel fiets volwassenen	Aanschafprijs+ instandhoudingskosten	€ 1.371,86	€ 619,08	91 perioden	€ 21,88
Tandem	Aanschafprijs+ instandhoudingskosten	€ 2.344,57	€ 901,32	91 perioden	€ 35,67
Aankoppelfiets	Aanschafprijs+ instandhoudingskosten	€ 1.943,08	€ 535,80	65 perioden	€ 41,43
Scootmobiel ongeveerd	Aanschafprijs+ instandhoudingskosten	€ 1.380,16	€ 1.021,44	91 perioden	€ 26,39
Scootmobiel geveerd	Aanschafprijs+ instandhoudingskosten	€ 2.354,86	€ 1.784,16	91 perioden	€ 45,48
Scootmobiel extra geveerd	Aanschafprijs+ instandhoudingskosten	€ 3.099,28	€ 1.784,16	91 perioden	€ 53,66

Indien de kostprijs voor verstrekte vervoersvoorziening > € 5.000,-
dan wordt de eigen bijdrage vastgesteld aan de hand van de werkelijke kosten.

Woningaanpassing / losse woonhulpmid.	Kostprijs	Aanschafprijs	Instanth. kosten	Techn. levensduur	Opgelegde eigen bijdrage
--	------------------	----------------------	-----------------------------	------------------------------	---

Toiletstoel	Aanschafprijs+ instandhoudingskosten	€ 85,75	nihil	65 perioden	€ 1,32
Douchestoel	Aanschafprijs+ instandhoudingskosten	€ 129,22	nihil	91 perioden	€ 1,42
Douche- / toiletstoel	Aanschafprijs+ instandhoudingskosten	€ 299,41	nihil	91 perioden	€ 3,29
Badplank	Aanschafprijs+ instandhoudingskosten	€ 27,72	nihil	65 perioden	€ 0,43

Electrische badlift	Aanschafprijs+ instandhoudingskosten	€ 678,93	nihil	130 perioden	€ 5,22
Indien de kostprijs voor het verstrekte hulpmiddel in dezelfde categorie als bovenstaand > € 5.000,- dan wordt de eigen bijdrage vastgesteld aan de hand van de werkelijke kosten.					
Tillift passief	Aanschafprijs+ instandhoudingskosten	€ 3.483,06	€ 11,11	130 perioden	€ 26,79
Tillift actief	Aanschafprijs+ instandhoudingskosten	€ 4.531,86	€ 12,89	130 perioden	€ 34,86
Indien de kostprijs voor de verstrekte tillift > € 5.000,- dan wordt de eigen bijdrage vastgesteld aan de hand van de werkelijke kosten.					
Traplif	Aanschafprijs+ instandhoudingskosten	€ 3.457,37	€ 2.014,50	195 perioden	€ 28,06
Indien de kostprijs voor de verstrekte traplift > € 10.000,- dan wordt de eigen bijdrage vastgesteld aan de hand van de werkelijke kosten.					
Rolstoel					
Voor rolstoelen en rolstoelondersteunende voorzieningen (hulpmotor) wordt geen eigen bijdrage opgelegd					
Verstrekking in eigendom					
Indien een voorziening in eigendom verstrekt wordt geldt de maximale termijn van 39 perioden.					